ŞTIINŢA PIERDUTĂ A LUI ZALMOXIS

sau

STEAUA TETRAHEDRONICĂ, OCTAGONUL ŞI CULTURA CARPATO-DANUBIANĂ

de Cristina Nicoleta Sprînceană

"Visul pe care îl visezi singur rămâne un vis, visul pe care îl visezi cu alții devine realitate" - Scripturile antice Tibetane

Nu am scris niciodată şi nici nu intenționez să mai scriu vreodată un articol propriu-zis de istorie deoarece nu sunt istoric şi consider că nu am competența necesară în acest sens. Pe de altă parte însă, şi straniu în acelaşi timp, datorită preocupării mele de o viață cu domeniul aşa-zisului "fenomen paranormal", s-ar putea să ştiu despre istorie mult mai multe lucruri decât ştiu sau ar putea să afle vreodată cei mai străluciți şi competenți istorici. O chestiune de percepție până la urmă, cine o are... înțelege totdeauna mai mult, mai repede şi mai bine.

Simbolul MerKaBa & Yin-Yang descoperit la Şinca Veche, jud. Braşov
foto Dr. Napoleon Săvescu

Vreau să vă arăt ceea ce nu ştiți poate despre dvs., vreau să vă arăt cine sunteți şi de unde veniți, iar unde vă îndreptați... din păcate, nu vă pot spune nici eu şi nu vă poate spune nimeni, pentru că locul în care vreți să ajungeți depinde de fiecare şi nimeni nu are dreptul să spună cuiva ce să facă.

Cu toate că din păcate, nimeni nu vă poate arăta viitorul, cred însă într-un destin bun al României şi într-un destin bun al celor 23 de milioane de oameni care în ciuda epocilor torționare ale istoriei prin care au trecut trec sau vor mai trece, rămân aceiaşi oameni inteligenți, creativi, spirituali, muncitori, cu simțul umorului, răbdători şi buni.

"O, Lo, ascultă şi învață, învață şi ascultă... pe Pământ nu este nimic mai grandios decât omul, iar în om nu este nimic mai grandios decât mintea" - Maşterii B Multe părți din acest articol le-am scris sub îndrumarea directă a unor maşteri Tibetani care spun că "România va fi salvată de spiritualitatea ei".

Maşterii Tibetani spun că toți oamenii de pe planetă sunt legați de pământ prin nişte "fire" invizibile care fac conecția între energia telurica a Pământului şi forța vitală a corpului, cea care întreține viață în organism. La rândul lor, aceste "fire" vin direct din centrul galaxiei şi ajung la Pământ filtrate şi focalizate de alte câteva stele şi de Soarele nostru care este tot o stea.

De fapt, energia telurica a Pământului şi forța vitala a corpului sunt una şi aceeaşi energie, cea pe care maşterii Tibetani o numesc "prana". Există o corespondență directă între energia telurică a locurilor în care se naşte şi trăieşte o populație şi nivelul ei de spiritualitate. În locurile în care această energie abundă, se dezvoltă de obicei mari civilizații creatoare care dau umanității mari religii şi mari filozofii, descoperiri ştiințifice, opere de artă, ş.a.m.d. În aceste locuri indicele de inteligență, simțul artistic şi fenomenul ESP (clarviziune, clar-audiență, telepatie, telekinezie, puterea de a vindeca bolile prin biocurenți, etc.) sunt de obicei ridicate. Astfel, datorită acestei energii a planetei, oamenii pot comunica telepatic la distanțe mari, şi multe alte lucruri care în realitatea convențională par pure fantezii. Maşterii Tibetani spun că pământul României abundă în astfel de energie, mai ales în zonele muntoase.

Problema este însă, că nu numai românii, ci toți oamenii planetei s-au îndepărtat de natura pe care o abuzează cu iresponsabilitate, de legile şi sursele spirituale pe care nu le mai înțeleg. Ori natura se poate întoarce oricând cu furie împotriva oamenilor, iar aceştia nu vor fi capabili să primească ajutor de la sursele spirituale deoarece au încetat să mai comunice cu acestea, nu mai "aud" şi nu mai înțeleg limbajul lor. Maşterii Tibetani spun că întreaga civilizație actuală este "săracă" şi debalansată, deoarece se sprijină prea mult pe tehnologie şi ignoră partea spirituală. Dacă mâine s-ar întâmpla un cataclism, oamenii nu ar fi capabili să-l împiedice în ciuda realizărilor ştiințifice şi tehnologice extraordinare care s-au făcut în ultimul timp. Aceasta, deoarece oricât de mult se străduieşte omul, nu poate depăşi anumite bariere şi nu poate căpăta acces la alte dimensiuni până când nu evoluează spiritual.

Prins între colapsul tehnologic şi lipsa de comunicare spirituală, omul s-ar trezi dintr-odată dezorientat şi mai neajutorat decât un copil, întorcându-se în timp record la stadiul de barbarie şi semi-sălbăticie din care cu mare greutate s-a desprins acum câteva mii de ani. În general vorbind, cu cât omul are la îndemână mai puțină tehnologie, cu atât trebuie să se axeze mai mult pe partea spirituală pentru a putea compensa ceea ce îi lipseşte.

Indiferent însă ce se întâmplă în viață omului de zi cu zi, în viață popoarelor de la decadă la decadă sau în viața întregii omeniri de la secol la secol, mai spun maşterii Tibetani, nu vor pieri niciodată cei care îşi păstrează cele două calități care îi conferă omului statutul de om şi în acelaşi timp, de ființă Divină - identitatea şi spiritualitatea. Orice s-ar întâmpla, omul nu trebuie să-şi piardă niciodată credința în Spiritul Creator,

încrederea în el însuşi şi speranța într-o zi mai bună care tot va veni odată şi odată, indiferent cât de mult trebuie să o aştepți.

"ÎNVĂȚAȚI SĂ CONSTRUIȚI VIITORUL PRIVIND ÎN TRECUT" - *Proverb chinezesc* Sunt mulți istoricii care susțin că poporul român a apărut şi el, mai din greşeală, mai din întâmplare, pe câmpiile Carpato-Dunărene la o dată improbabilă, nu se ştie când - în orice caz mai la coadă, după ce toți ceilalți înălțaseră civilizații monumentale - sau care emit teorii injurioase conform cărora romanii (deşi caracterizați printr-o omogenitate etnică pe care şi-ar dori-o şi alte popoare) sunt rezultatul unei amestecaturi de triburi nomade şi rămăşite ale unor imperii în descompunere.

V-ați întrebat însă vreodată ce este istoria şi cine sunt cei care o scriu?... Se spune că diferența dintre Dumnezeu şi istorici este că primul nu poate schimba trecutul, pe când istoricii o fac cu uşurință, acesta fiind singurul motiv pentru care Dumnezeu le face o favoare tolerându-le existența.

Istoria este, poate, una dintre cele mai arbitrare, cele mai iluzorii ştiințe şi tocmai de aceea, orice încercare de reconstituire a istoriei oricărui popor constituie o mare responsabilitate pe care un om cu bun simt nu şi-o ia cu uşurință. Aşa-zisele dovezi arheologice nu rezistă mai mult decât câteva mii de ani. Oare cât de departe poate să meargă cineva cu demonstrațiile înapoi în timp, şi pe deasupra, să mai fie şi sigur că nu greşeşte?... Sunt ridicole tentativele unora şi altora care încearcă să acrediteze teorii sofisticate, conform cărora ei "au fost cei dintâi", ei "au creat marile culturi", ei "au făcut şi au câştigat toate războaiele" la care alții erau prea mici şi neînsemnați ca să participe, şi în consecință, ei sunt cei care au toate drepturile şi mai ales, dreptul de a hotărî identitatea altora. Dacă cineva îşi arogă vreun drept, şi-l arogă în virtutea altor considerente, dar în nici un caz acest drept nu este dat de istorie.

Celor care cred că ei "au fost cei dintâi", le amintesc totuşi că în 1959 o expediție paleontologică chinezo-rusă condusa de dr. Chu Ming Chen, a descoperit în deşertul Gobi o piatră care s-a dovedit a avea vechimea de un milion de ani şi în care era imprimată talpa unui pantof perfect asemănător pantofilor pe care îi purtăm în ziua de astăzi. Aşa că... e cam greu de spus unde, cine şi care au fost primii.

Ce s-a întâmplat însă, înainte de acele câteva mii de ani, "istorisite" de arheologie sau teoria marilor culturi? Poate cineva să spună care a fost scenariul derulat pe Pământ acum 28 - 52 - 200.000 - 400.000 sau 1 milion de ani?... Poate să spună cineva cu exactitate cum a apărut omul pe Pământ ori dacă ciclopii sau uriaşii din miturile Biblice şi Universale au populat vreodată planeta în realitate?... Care a fost implicația civilizațiilor extraterestre din galaxia Andromeda sau constelațiile şi sistemele solare Lyra şi Vega, Hyades şi Aldebaran, Sirius, steaua Barnard, Arcturus cu Upsilon Bootes, Draco, Orion şi Alnilam, Zeta Reticula, Pleiade cu Alcyone şi Taygeta (M45) şi altele în evoluția speciei umane?... Prin ce tehnică au fost înălțate piramidele din Egipt şi statuile

colos din Insula Paştelui?... Dezlegarea enigmelor care abundă pe planeta Pământ, de la Poarta Soarelui din Tiahuanaco şi până în Sumer şi Himalaya - aceasta ar fi adevărata istorie a omului.

Aşa cum este, însă, înțeleasă şi mai ales practicată în societatea super-materialistică în care trăim de vreo trei sute şi ceva de ani, istoria este cel mai adesea un mijloc de agresiune, ceva în genul "ieşi tu din casă şi serveşte-mă la masă... şi mai fă-mi şi pantofii". De fapt, nici nu e de mirare că pe o planetă care pe zi ce trece, oferă tot mai puțin confort locuitorilor săi (datorită exploziei demografice, împuținării resurselor materiale şi mai ales, folosirii exclusive şi intensive a energiilor convenționale - folosire care va da naştere în curând la dezechilibre ecologice şi climaterice catastrofale), aşa-zisele "istorii" sunt făcute şi contra-făcute în funcție de interesele teritoriale, nevoia stringentă de hrană şi energie.

Având în vedere aşadar, aceste fațete ale istoriei - definită de satiristul Ambrose Bierce că "*o narațiune (în cea mai mare parte falsă), de evenimente (cele mai multe neimportante), inițiate de conducători (în marea majoritate escroci) şi duse la capăt de oameni de rând (în cea mai mare parte ignoranți)*", articolul de față nu îşi propune "să facă istorie", ci doar să expună unele puncte de vedere care fac o conecție - zic eu, inedită - între marile culturi ale lumii şi cultura Carpato-Danubiană, şi care în consecință ridică interesante semne de întrebare.

CÂTEVA NOŢIUNI SUMARE DE GEOMETRIE SACRĂ PRELUATE DE LA ŞCOALA MISTERELOR EGIPTULUI ANTIC A FARAONULUI AKHUNATON ŞI TEORIA CÂMPURILOR UNIFICATE A LUI ALBERT EINSTEIN Geometria sacră nu este sinonimă cu configurarea unor linii pe o suprafață plană, ci reprezintă structura morfogenetică care se află la baza realității şi a matematicii. Cei mai mulți fizicieni şi matematicieni moderni consideră că numerele reprezintă limbajul realității, adevărul este însă că formele sunt cele care generează toate legile fizicii.

Geometria sacră reflecta mişcarea Spiritului în vid, fiind un adevărat "ghid" al mişcărilor necesare pentru a ajunge de la un punct inițial la lumea tridimensională. Dacă dintr-un punct oarecare (considerat punctul de plecare a Spiritului în vid), se începe mişcarea, singurele direcții în care se poate deplasa Spiritul sunt în sus, în jos, înainte, înapoi, la stânga şi la dreapta. Cele şase direcții pot fi conectate inițial într-un pătrat, apoi într-o piramidă şi încă o piramidă, ceea ce dă naştere la un octahedron (un corp geometric cu 8 fețe triangulare, 6 colțuri şi 12 margini). Prin mişcarea de rotație a octahedronului ia naştere o sferă. Dacă sfera astfel formată începe să execute aceeaşi mişcare după cele 6 axe inițiale (în sus, în jos, înainte, înapoi, la stânga şi la dreapta), în final iau naştere 6 sfere inter-conectate, plus o a 7-a sferă în mijloc. Prin mişcarea de rotație a celor 7 sfere încep să ia naştere obiectele tridimensionale.

Urmează alte etape intermediare, foarte importante de altfel (formarea "florii vieţii", etc.), dar a căror descriere nu îşi găseşte locul în articolul de faţă. Cert este că în final rezultă cubul Metatron care încorporează cele 5 solide Platonice (numite astfel după Plato, deşi Pytagoras este cel care le-a descris cu 200 de ani înainte de Plato, numindu-le "solide perfecte" şi deşi în realitate, Pytagoras le-a preluat de la egipteni): cubul sau hexahedronul, tetrahedronul, octahedronul, dodecahedronul şi icosahedronul.

SOLIDELE PLATONICE

Forma	Laturi	Fețe	Colțuri	Aspecte
Tetrahedron	6	4	4	Foc
Octahedron	12	8	6	Aer
Cub	12	6	8	Pămînt
Icosahedron	30	20	12	Apă
Dodecahedron	30	12	20	Prana

Cele 5 solide Platonice sunt baza lumii materiale. Nu există practic nimic în Universul material, care să încorporeze altceva decât cele 5 solide Platonice. Atomii sunt sfere constituite dintr-un centru în jurul căruia norul electronic se mişcă cu 9/10 din viteza luminii. În diferite cristale, atomii se aliniază în linie dreaptă, în triunghi, într-un tetrahedron, un octahedron, un icosahedron sau un dodecahedron.

În 1973 cercetătorii fostului imperiu sovietic au publicat în "Komsomolskaya Pravda" rezultatul unui studiu conform căruia Pământul nu este o sferă cum ne-am imaginat, ci un imens cristal cu dimensiuni angulare care după milioane şi milioane de ani de mişcare şi eroziune, a căpătat de fapt forma unei mingii. În concordanşă cu cercetătorii sovietici, laturile angulare ale cristalului se află acum sub scoarşa terestră, forma cristalului fiind aceea a unui dodecahedron. Ulterior, alşi cercetători sovietici au elaborat o altă teorie conform căreia Pământul are o grilă energetică constituită dintr-un dodecahedron şi un icosahedron (douăsprezece pentagoane şi douăzeci de triunghiuri echilaterale). De fapt, teoria grilelor Pământului nu este de loc nouă. Se spune că în antichitate Socrate i-ar fi spus elevului său Simmias că "Pământul adevărat privit de sus arată ca o minge alcătuită din douăsprezece bucăşi de piele şesute între ele".

Un studiu al sistemului rusesc a confirmat faptul că de-a lungul laturilor poligoanelor există regiuni cu activitate seismică şi vulcanică mare. Punctele corespunzătoare nodurilor grilei sunt centrele unor schimbări mari în presiunea atmosferică şi în consecinşă, uragane uriaşe se formează în aceste puncte. Curentele atmosferice şi oceanice urmează acelaşi şablon. În aceste puncte se găsesc adeseori zăcăminte bogate de minerale sau petrol. Vortexurile sunt totodată locul unor anomalii magnetice. Unul dintre ele "cade" în Estul Floridei, în aşa-numitul "triunghi al Bermudelor", cunoscut ca un loc de disparişie inexplicabilă a navelor şi avioanelor. La ora actuală, pe întregul glob, se cunosc douăsprezece astfel de arii ale anomaliilor magnetice.

Evoluşia civilizaşiei umane este afectată de energia Pământului. Multe dintre civilizaşiile antice au înflorit în punctele de intersecşie a poligoanelor. În ziua de astăzi există nenumărate aplicaşii practice legate de curentele telurice şi potenşialul electric al atmosferei Pământului, pe care unul dintre marile genii ale secolului XX, sârbul Nikola Testla, le-a intuit de altfel foarte bine. Anumite staşii atomice moderne trebuie construite în locaşii geometrice pentru a funcşiona corespunzător, iar sistemele de comunicaşii ale submarinelor se folosesc de grilele energetice. Însăşi bomba atomică este un dispozitiv geometric care necesită poziţionare geometrică pentru a fi detonată.

O SCURTĂ DIVAGAŢIE *HARTA ROMÂNIEI ÎN DIMENSIUNEA ASTRALĂ* În paranteză fie spus, sistemul grilelor este confirmat nu numai de constatările practice, dar apare şi dacă te uiți la harta Pământului în dimensiunea astrală cu "ochii minții" - procedeu numit generic clarviziune. Nu ştiu ce spun calculele super-sofisticate sau tehnologia ultra-avansată, însă pe harta României privită în dimensiunea astrală apar patru mari puncte energetice. Trei apar deosebit de active (ca nişte tulumbe de fum gris, uşor albăstrui), unul în zona Munții Lotrului - Munții Retezatului, altul în zona Miercurea Ciuc şi altul la S-V de Constanta şi N-V de Mangalia. Ultimul pare a fi deosebit de important pentru echilibrul energetic al întregului teritoriu (un fel de nod de ghidaj al energiei telurice) şi legat de alte puncte din zona Mării Negre. Acest punct avantajează din punct de vedere energetic Mangalia. În dimensiunea astrală, Marea Neagră arată puțin adâncă în comparație cu alte mari (ceea ce pare a fi un inconvenient), iar fundul mării coboară în trepte abrupte. Este ca şi cum ai merge pe o câmpie însorită care coboară inițial în două - trei trepte line şi apoi aluneci dintr-odată într-un abis întunecos presărat cu caverne pe fundul marii, dar şi pe pereții laterali stâncoşi şi roşiatici. Cu excepția petrolului despre care se ştie, probabil că în viitor vor mai fi descoperite alte două zăcăminte, dintre care cel plasat cel mai la S-E va fi exploatat, fiind cel mai mare şi cel mai bun sau în orice caz diferit de exploatările anterioare, apărând mai gras la pipăit. În sfârşit, al patrulea punct energetic, mai puțin activ, apare în zona Braşovului.

Bucureşti-ul apare străbătut de la N-E la S-V de o linie în zig-zag asemenea cifrei 4 stilizată, care împarte oraşul în două zone, cea de N-V mai compactă, cu un pământ negru-roşiatic şi cleios, mai stabilă din punct de vedere tectonic, iar partea de S-E rarefiată, nisipoasă şi vulnerabilă, eventual puternic afectată în cazul unui seism serios. Instalațiile de gaze par a fi un hazard, nu țevile care se văd la suprafață, ci conductele îngropate în pământ şi care trec pe sub asfalt. Părțile liniare par a fi mai noi, din materiale mai bune, ceva nu e în regulă însă cu părțile de curbură şi mai ales cu joncțiunile care apar vechi şi ruginite, în pericol de a exploda şi a produce foc. Partea de S-E a oraşului apare legată energetic printr-o linie de zona Hârşova - Țăndărei, iar din aceste puncte porneşte spre munții Vrancei o altă linie care se întinde de-a lungul unei falii ce seamănă cu o prăjitură Doboş (alcătuită din straturi de pământ galben-argilos care alternează cu câteva straturi de rocă) şi de-a lungul căreia există în interiorul pământului o crevasă, o crăpătură mare care se întinde pe câțiva kilometri buni. Linia energetică care uneşte partea de S-E a Bucureşti-ului cu "falia Doboş" pare a fi sensibilă la energia eclipselor (mai exact a energiilor de după eclipsă), relația dintre cele două tipuri de energii fiind aceea dintre un pistol şi un trăgaci. Eclipsa din această vară mi se pare extrem de periculoasă şi în acelaşi timp începutul unui şir de eclipse care se vor întinde pe parcursul următorilor doi-trei ani şi care vor afecta în mod vizibil câmpul electro-magnetic al Pământului, intensificând activitatea seismică şi vulcanică, mai ales a vulcanilor din zonele calde. Astfel mulți vulcani considerați inactivi vor începe să erupă şi alții noi vor apare în locuri în care nu s-ar fi putut bănui existenta lor, toate acestea concomitent cu schimbări drastice în şabloanele climatice din jurul globului.

Un prieten bun din România pe care sincer îl respect (aşa cum îi respect pe toți cei care au un standard moral şi sunt devotați țării lor, indiferent care este aceasta şi indiferent de naționalitatea sau religia lor, cei cărora le datoram cu toții atât de multe) şi cu care am vorbit la telefon acum câteva luni când i-am trimis spre publicare un interviu cu subiect militar apărut inițial în ZUM, m-a întrebat "ce cred" despre o anumită situație. I-am răspuns că "nu cred nimic". Aceasta însemna că nu se va întâmpla nimic, după cum de fapt nici nu s-a întâmplat. Într-adevăr, vreau să vă spun că asupra României nu planează pericol de război. În plus, în pofida presiunilor extraordinare, a tot felul de stratageme şi trucuri care se folosesc şi a "cererilor" repetate care se fac "cu jalba-n băț", România nu va fi dezmembrată sub nici o formă, deşi pentru aceasta trebuie să plătească un preț greu, cu care e obişnuită de altfel. În ciuda dificultăților economice care vor mai chinui oamenii încă un an şi jumătate - doi, România va ieşi din impas, în mare parte datorită unor resurse naturale (tot pământul, săracul...) care urmează încă să se descopere şi să fie exploatate. Singurul pericol real este acela al unei mişcări seismice de o violență nemaiîntâlnită. Nu vreau să sperii pe nimeni, mai ales că nu pot indica o dată anume. Singurul lucru pe care pot să vi-l spun este că în holograma timpului viitor apare un peisaj de toamnă, este ca şi când ar fi Septembrie, şi deşi mişcările seismice se produc în general seara sau noaptea, în imagine apare ca şi cum ar fi ora prânzului a unei zile calde, însorite.

În dimensiunea astrală, pe harta Bucureşti-ului apar nori negri de fum care la ora actuală sunt concentrați în special în partea de N-V, ca şi când în acea parte a oraşului ar exista cele mai mari dispute, neînțelegeri, certuri şi ură. Doar v-am explicat mai înainte că energia oamenilor are legătură directă cu energia telurică, precum şi cu grila energetică a Pământului care se află în atmosferă. Tot ceea ce gândesc oamenii şi felul în care vorbesc sau se manifestă se răsfrânge ulterior asupra energiei telurice şi a grilei atmosferice în acelaşi mod în care energia telurică, câmpul electro-magnetic al Pământului se răsfrânge în permanență asupra comportamentului uman. Ori de câte ori energia oamenilor devine mult prea negativă, dă naştere la fenomene de nedorit, cum ar fi schimbări catastrofale ale vremii, mişcări tectonice de anvergura, ş.a.m.d. Norii care planează asupra Bucureşti-ului sunt ura şi agresivitatea pe care oamenii o manifestă unii față de alții, violența limbajului, crimele şi injustețea care s-au perpetuat de-a lungul anilor, durerea celor asupriți şi neputincioşi vis-a-vis de cruzimea şi egoismul celor puternici, ş.a.m.d. Vreau să vă spun că astfel de nori energetici (nori karmici) apar nu numai în acest punct al globului, ci şi în altele în care oamenii au purtat războaie sângeroase, unde au existat convulsii sociale masive însoțite de violență sau unde oamenii au suferit peste limita umană. Uneori aceşti nori planează asupra unor astfel de regiuni pentru ani şi ani de zile, de cele mai multe ori pentru zeci sau sute de ani, pentru ca în final să se manifeste în planul fizic sub forma calamităților naturale. Din acest punct de vedere proverbul românesc "nu-i mai rabdă pământul" este cât de se poate de adevărat şi înțelept. Nu vreau să mai spun nimic, însă există un continent (slavă Domnului, nu America) care a fost abuzat şi are "înmagazinate" de sute de ani astfel de stocuri de energie karmică şi care, zic eu, va experimenta probleme majore (până la dispariție în apele oceanului) în primii câțiva zeci de ani ai secolului viitor din aceasta cauză. Nu ştiu ce planuri de jaf şi cotropire mai au oamenii pentru secolul care vine, dar să vedeți ce planuri de anvergură are Dumnezeu cu oamenii de data aceasta! Tot ceea ce pot să vă spun este că prin fenomenul de procesiune a echinoxurilor, reorientare a stelei polare şi schimbare a câmpului electro-magnetic al Pământului, vor avea loc o "purificare" a planetei şi mai ales, a conştiinței oamenilor. Tot ceea ce va trece "testul purificării" va continua să existe într-o altă dimensiune, iar pentru toți ceilalți acest fenomen Cosmic care "bate la uşă" va fi sfârşitul civilizației lor.

Sunt înspăimântători aceşti nori groşi şi întunecaţi, ca de vată, care se învârtesc deasupra Bucureşti-ului şi dinspre care se aud zgomote care seamănă cu mugetele unor animale rănite. Este ca şi cum cineva ar scrâşni în permanenţă din dinţi, iar din când în când din vortexurile energetice ale norilor se aude venind câte un urlet prelung care seamănă cu urletul unor lupi înfometaţi în nopţile de iarnă - este ca şi cum s-ar auzi un urlet de moarte. După cum am spus mai înainte, norii sunt staţionaţi de mulţi ani asupra părţii de N-V. Important este să nu treacă linia care din punct de vedere energetic desparte oraşul în două, de la N-E la S-V (sos. Afumaţi, Colentina, Calea Rahovei, sos. Alexandriei).

Nu aş fi spus absolut nimic despre acest cutremur, dacă nu aş fi crezut că lucrurile pot fi oarecum schimbate, sau poate chiar oprite din evoluţia lor. Am învăţat de-a lungul anilor că nu are nici un rost să previi pe cineva dacă prin aceasta nu-i poţi schimba soarta. De multe ori, n-are rost să te previi nici chiar pe tine însăţi. Am prevenit atât de mulţi oameni şi până la urmă, aceştia au făcut ce au făcut şi tot acolo au ajuns, astfel încât am ajuns şi eu la concluzia că orice clarviziune este de multe ori inutilă. Explicaţia este dată de legea karmei, cu alte cuvinte, chiar dacă ştii ceva cu precizie, nu poţi totdeauna să împiedici sau să influenţezi desfăşurarea evenimentelor pentru că nimănui nu îi este permis să intervină şi să schimbe karma pe care o au oamenii. În 1988 i-am spus unui prieten, un băiat extrem de capabil şi un om deosebit, că dacă nu este atent, va muri la 42 de ani. Deşi a trăit cu obsesia acestor cuvinte în cap, tot nu a fost atent şi a murit în Iulie 1996, cu 3 luni înainte să împlinească 43 de ani.

Aşadar, v-am spus toate acestea despre harta astrală a Bucureşti-ului, nu ca o prezicere - deoarece ferească Dumnezeu să se împlinească asemenea preziceri şi sper să greşim noi, clairvoyanţii - ci în speranța că oamenii vor deveni mai toleranți unii față de alții, iar clasa politică conducătoare mai responsabilă față de poporul pe care a fost aleasă să-l conducă, mai îndurătoare şi mai compasionată față de cei mulți şi neputincioşi, în sfârşit în speranța că oamenii îşi vor întoarce față spre Dumnezeu, astfel încât aceşti nori groşi de energie karmică se vor risipi şi nu se va ajunge la un climax catastrofal. Este o mare tristețe că cei mai mulți din clasa politică conducătoare a României (cu excepția câtorva figuri publice şi a altor câțiva care stau în umbră - pentru care oamenii de condiție de oriunde au respect chiar dacă nu se manifestă) sunt atât de egoişti, rapace şi lipsiți de clemență față de oamenii care i-au ales... de altfel în mod foarte democratic, nu-i aşa?

Unde s-a mai pomenit ca într-o țară Europeană şi într-un oraş considerat odată "micul Paris", femeile să-şi abandoneze ori să-şi vândă copiii fără să le pese unde ajung aceştia sau ce se întâmplă cu ei?... Pentru care motiv bătrânii - care de la Kominternul Anei Pauker până la democrația originală a lui Zoe Petre, au fost generația măcelărită, prostită cu tot felul de sloganuri şi sacrificată fără milă - trebuie să rămână fără case şi să ajungă să cerşească pe străzi?...

Cum este posibil ca oameni amărâți să ajungă să-şi pună reclama la mica publicitate din ziare despre vânzarea unui rinichi, pentru a-şi putea plăti datoriile ori în speranță că astfel vor putea asigura un trai mai omenos familiilor lor?... Oare nu vă dați seama că s-a ajuns deja la anomalii sociale absolut inadmisibile? Cum veți răspunde pentru toate acestea în fata istoriei?... Oameni buni, în ceasul al doisprezecelea, mai întoarceți-vă fața către Dumnezeu, căci veți vedea ce n-ați mai văzut de când sunteți. Ferească Dumnezeu, dacă acest cutremur cataclismic va avea loc, va urca undeva către limitele maxime de intensitate şi va dura îngrozitor de mult. Multe clădiri, precum şi o

biserică cu pereții albi din centrul oraşului se vor scufunda pur şi simplu, iar alte biserici tot din centru vor exploda, prefăcându-se în milioane de cioburi de cărămidă roşie. Nu e niciodată prea târziu să-ti aduci aminte de Dumnezeu. Nu ştiu ce altceva ar mai trebui spus, poate doar încă odată, să se acorde atenție conductelor subterane de gaze şi a tot ceea ce este inflamabil sau care ar putea exploda (mai ales în centru şi partea de S-E a oraşului), deoarece se văd focuri mari care ies din pământ şi care vor necesita două-trei zile şi eforturi disperate pentru a putea fi stinse.

As putea să vă mai spun multe alte lucruri, dintre care unele "politice" ca să le spunem aşa, care "se văd" în holograma viitorului, însă nu o fac deoarece acesta nu este un articol politic în primul rând şi în al doilea rând, pentru că orice fel de preziceri politice sunt speculate şi mistificate de cei care speră că ei vor fi "aleşii Domnului" pentru scaunele prezidențiale, regale şi de orice alt fel - nu are importanță ce fel de scaune, numai scaune de domnie să fie.

Acum zece ani, în Iunie 1989, Doris - o americancă din Florida, clairvoyantă de excepție când vrea ea şi prietenă bună cu care am colaborat mulți ani - a prezis cu lux de amănunte căderea lui Ceauşescu, oamenii şi soldații care urmau să fie scoşi în stradă şi să moară, şi toate evenimentele pe care astăzi le numim "revoluție", indicând cu claritate luna Decembrie 1989. Deoarece ziarul meu nu exista la acea vreme, iar în România nu se puteau publica materiale cu subiecte "paranormale", am introdus-o pe Doris la "Universul" domnului Buhoiu pe care l-am îndemnat cu insistență să publice prezicerile lui Doris. Era terifiantă şi în acelaşi timp alarmantă viziunea lui Doris în care pe străzile Bucureşti-ului apăreau la sfârşitul anului '89, oameni împuşcați plini de sânge căzând în genunchi în zăpadă, aeroportul înconjurat de soldați, ş.a.m.d. După câte mi-amintesc, "Universul" a publicat într-adevăr câteva articole.

Ulterior, alte preziceri ale lui Doris au mai apărut în ZUM. O fațetă nostimă a întregii poveşti este că după ce previziunea lui Doris cu privire la Decembrie '89 s-a împlinit, aceasta a fost contactată de intermediari ai unor "persoane" foarte "sus-puse" care jinduiau la conducerea României şi voiau să afle ce le rezervă viitorul. Nu mai ştiu ce aiureli le-a spus Doris, însă "persoanele sus-puse" împreună cu intermediarii lor ar trebui să afle cu aceasta ocazie că Doris, deşi este o clairvoyantă de talie, din păcate nu prea ştie unde se află România pe harta lumii.

În sfârşit, tot ceea ce pot să vă mai spun, este că următoarea schimbare politică va fi adusa de o coaliție naționalistă de centru (coaliție care de fapt, şi din punct de vedere logic este singura formulă care mai poate schimba lucrurile în bine pentru România).

Eclipsa din vara aceasta va modifica multe din istoria şi politica țării. Inițial, efectele vor fi negative, însă impactul ulterior va fi pozitiv, marcând o schimbare în bine

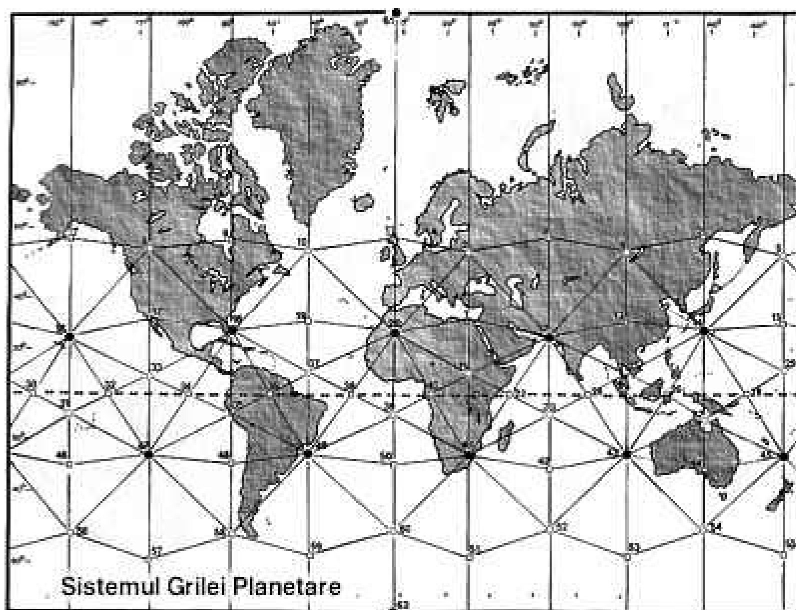
a conştiinței oamenilor, un fel de "trezire" dacă vreți, astfel încât toată lumea va pune mână de la mână pentru redresarea situației generale.

Revenind la punctele energetice, logic este că trebuie să fie cu mult mai multe decât cele patru de care v-am vorbit înainte şi pe care le văd eu, luând în considerație numai zona Vrancei, de exemplu. De asemeni, în Transilvania trebuie să se afle astfel de puncte (pe care însă eu nu le discern), având în vedere că în zona Munților Apuseni apare o fâşie foarte luminoasă şi rarefiată care trebuie să fie echivalența unui zăcământ. Fâşia respectivă este constituită din două potcoave care se află la baza Munților Apuseni şi se suprapun în mare parte. Percepția mea că în această zonă vor fi descoperite în viitor, nu mai mult de doi-trei ani, zăcăminte valoroase ale unui minereu depozitat supraetajat în două pungi aflate la adâncimi diferite. Nu ştiu despre ce minereu poate fi vorba (nu este aur, dar străluceşte puternic sub forma unor raze), însă această descoperire viitoare poate face o mare diferență pentru economia României. Cred însă că exploatarea lui va fi la început un motiv de discordie din cauza strategiei şi a mijloacelor de exploatare care se vor dovedi insuficiente sau neadecvate. De asemeni, exploatarea acestui minereu poate crea dezechilibre în curenții telurici ai zonei, fiind într-un fel contraindicată, iar una dintre cele mai mari nebunii pe care o poate face omul este să se joace cu curenții telurici.

De asemeni, la Nord de Târgu-Jiu există o zonă vulcanică în formare, respectiv a început de mult timp să se acumuleze o energie care fierbe adânc, care "huruie" la 6 kilometri în interiorul Pământului şi care deocamdată este imperceptibilă, dar care se va manifesta în viitor sub forma unui vulcan tânăr care va erupe, periclitând două masive muntoase şi trei sate aflate în panta pe masivul din dreapta.

Mai sunt multe alte lucruri care se văd pe harta României în dimensiunea astrală. De exemplu, undeva în pădurile de pe dealurile care înconjoară comuna Jariştea de pe lângă Focşani există o mică comoară care a fost îngropată de un mic domnitor, logofăt sau curtean cu un grad foarte înalt, care a fugit ca să-şi salveze viața şi a plănuit să se întoarcă într-o bună zi să-şi dezgroape comoara, dar nu a apucat să se mai întoarcă niciodată. Nu pot să-l localizez foarte bine în timp, cred că vorbim de cineva care a trăit în secolele XVII - XVIII, însă în orice caz în pământ se văd două lădițe mai mari şi una mai mică, în care se găsesc vreo două perechi de paftale de aur uriaşe, podoabe femeieşti din pietre semiprețioase gen chihlimbar sau agate, monezi dintre care unele de aur cu o dimensiune neobişnuit de mare şi unele documente, câteva ceasloave legate în piele care conțin mai mult date administrative şi câteva suluri cu un scris pe care nu pot să-l înțeleg şi care într-adevăr au valoare istorică. Toate acestea vor fi descoperite într-o bună zi din greşeală de țăranii localnici şi vor intra în patrimoniu. În Marea Neagră, după părerea mea există o zona de formă aproximativ circulara, unde apa este mică şi care apare "moartă", în care viața aproape că a încetat să mai existe datorită lipsei de respect a omului față de natură, iar alte două asemenea zone mai mici

deocamdată, aflate mai la Sud şi la S-E, sunt în formare. Alte lucruri se văd pe fundul mării şi în pereţii laterali, milioane de alte lucruri în scoarţa terestră (cum ar fi zăcăminte de gaze nedescoperite încă), însă descrierea tuturor acestor lucruri nu îşi găseşte locul în articolul de faţă şi de fapt în nici un fel de articol.

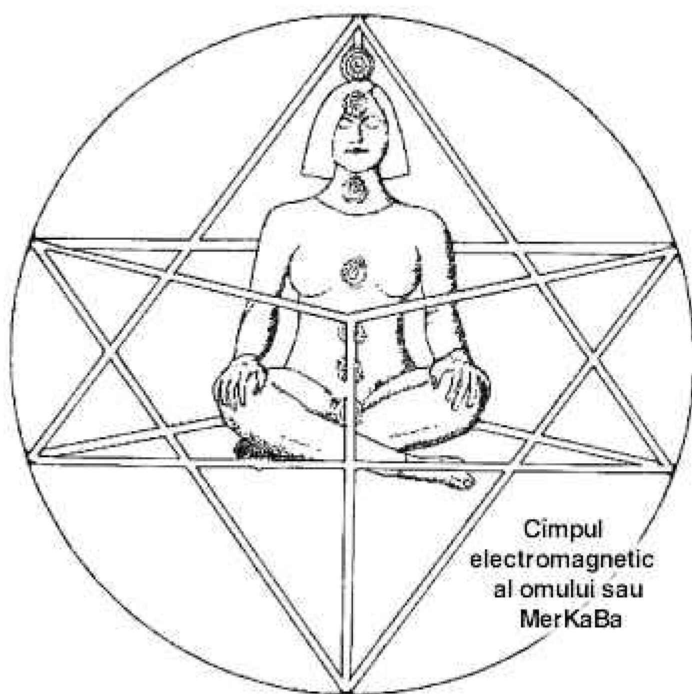

Acesta este felul în care văd eu harta României în planul astral şi v-am spus toate acestea numai pentru a înţelege că nu numai oamenii sunt vii - ci planeta este o fiinţă vie, în "venele" căreia curge viaţă care generează toate bogăţiile de care ne folosim şi cu care reuşim să supravieţuim în această dimensiune frustrantă a limitărilor. Este numai în dezavantajul oamenilor că au încetat să înţeleagă ideea de unitate a naturii şi a întregului Univers. Dacă o tratezi cu înţelegere şi respect, natura îţi va oferi ea singura tot ce ai nevoie că să supravieţuieşti. În caz contrar, este atât de uşor şi simplu pentru natură să se descotorosească de prezenţa incomodă a omului încât trebuie să fii de-a dreptul inconştient pentru a sfida pământul care te ţine şi te hrăneşte.

Viaţa din "venele" Pământului este energia descrisă de modelul grilelor al cercetătorilor ruşi. Iar modelul grilelor rusesc nu este nimic altceva decât este energia "chi" descrisă de chinezi, "ki" descrisa de japonezi, "mana" în limba nativilor din Hawaii, "ka" descrisă de egiptenii antici şi "prana" descrisă de hinduşi. Aceeaşi energie "curge" în noi şi ne da viaţă, fiind energia vitală din meridianele corpului pe care medicina tradiţională chineză o "reglează" prin acupunctură şi care în planul astral apare strălucitoare, de un verde-fluorescent intens.

Solidele perfecte descrise cu multe mii de ani în urmă de geometria sacră a faraonului Akhunaton sunt cheia înţelegerii nu numai a energiei telurice a Pământului, ci a multor secrete, printre care şi cheia înţelegerii câmpului magnetic al omului.

Mitoza este procesul de diviziune celulară prin care ia naştere organismul uman. În cursul acesteia, zigotul (rezultat din contopirea ovulului cu spermatozoidul) se divide în 4 celule - care nu sunt altceva decât un tetrahedron înscris într-o sferă - apoi în 8 celule care constituie o stea tetrahedronică. Steaua tetrahedronică din această fază a mitozei va alcătui centrul geometric al viitorului organism, va rămâne situată la baza coloanei vertebrale în zona perineului, toate câmpurile şi grilele energetice ale organismului rămânând centrate pentru restul vieţii în jurul acestei stele. Omul are trei corpuri: fizic, mental şi emoţional. Câmpurile energetice din jurul corpului uman, sunt alcătuite din trei stele tetrahedronice corespunzătoare corpurilor fizic, al celui mental şi al celui emoţional.

O stea tetrahedronică este alcătuită din două tetrahedroane, respectiv două piramide cu feţe triunghiulare întrepătrunse (astfel încât steaua tetrahedronică seamănă cu steaua lui David, numai că este tridimensională şi are opt colţuri). Cele două tetrahedroane reprezintă energia masculină (tetrahedronul cu vârful în sus) şi energia feminină (cel cu vârful în jos) aflate în balanţă.

Câmpul stelei tetrahedronice mentale este de natură electrică, masculină şi se roteşte spre stânga. Câmpul stelei tetrahedronice emoţionale este de natură magnetică, feminină şi se roteşte spre dreapta. Câmpul stelei tetrahedronice a corpului fizic nu se roteşte. Există un tub care străbate organismul şi care uneşte vârfurile celor trei stele tetrahedronale (ale corpurilor mental, emoţional şi fizic). Dacă învăţăm cum să circulăm energia ("prana" sau "ka") prin acest tub (interconectând corpul mental sau mintea, corpul emoţional sau inima şi corpul fizic) printr-o raţie geometrică specifică şi cu o anumită viteză, determinăm şi rotirea stelei tetrahedronice a corpului fizic. Astfel se

ajunge la crearea unei "MerKaBa", adică la rotirea în direcții opuse a câmpului electro-magnetic care încorporează atât corpul fizic, cât şi spiritul.

În egipteana veche "Mer" defineşte câmpurile de energie care se rotesc, "Ka" înseamnă spirit şi "Ba", corp sau realitate, iar în limba ebraica Mercaba se traduce prin "trăsură" (adică vehicul luminos). Câmpurile de lumină ale unei MerKaBa, care se rotesc în direcții opuse constituie un vehicul care poate călători oriunde în timp şi spațiu. Dacă cineva ştie să-şi activeze MerKaBa, acesta poate călători instantaneu oriunde în Univers şi se poate transpune instantaneu oriunde în timp, metode - popularizate de altfel ca "ştiințifico-fantastice" în filmele şi romanele de ficțiune - sub numele de "teleportare" şi "tunelul timpului".

MerKaba este aşadar o metodă de propulsie anti-gravitațională şi un vehicul de călătorie spațiu-timp. Aceasta a fost inițial descrisă la şcoala misterelor faraonului Akhunaton, apoi cunoscută de mentorii spirituali ai religiilor din toate timpurile, maşterii şi yoghinii din Himalaya, transmisă ca "un secret" din generație în generație în jurul lumii de-a lungul veacurilor şi mileniilor. Desenul lui Leonardo da Vinci arată de exemplu, că acesta avea cunoştință de conceptul MerKaBa. În lumea contemporană a fost "redescoperită" de către Einstein prin Teoria Câmpurilor Unificate publicată pentru prima oara în 1925-27.

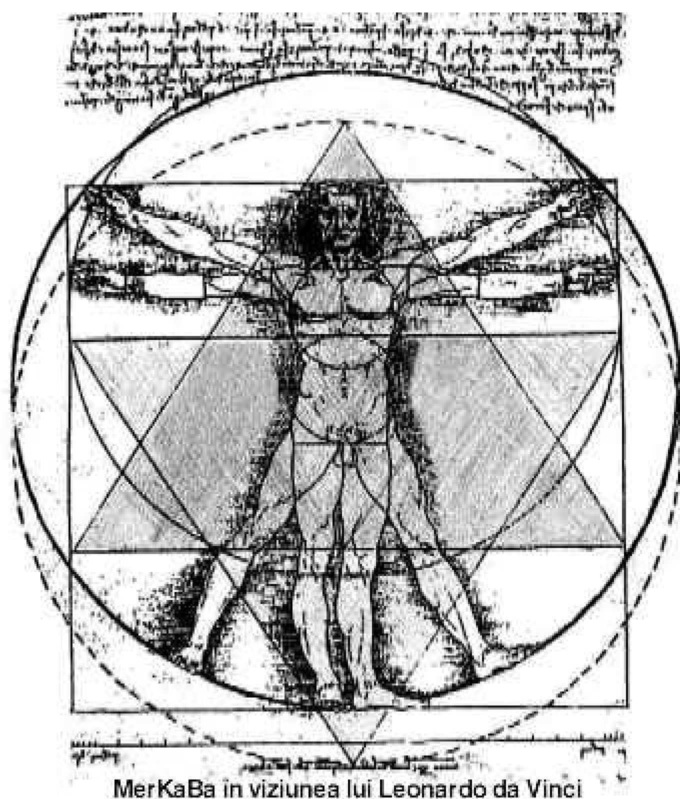
Având în vedere că depăşirea barierei spațiu-timp implică nivele de vibrație foarte înalte, chiar dacă cineva învață (prin practica yoghină) să-şi construiască MerKaBa, dacă nu are o dezvoltare spirituală corespunzătoare, nu va reuşi să controleze vibrațiile respective şi nu va reuşi să rămână în dimensiunea în care călătoreşte.

Câmpul electro-magnetic al omului are aşadar o imagine geometrică, a unei stele cu centrul în regiunea perineului la baza coloanei vertebrale care se întinde pe un diametru de 16,80 metri. Vârful tetrahedronului masculin se află totdeauna deasupra capului şi are lungimea unei mâini. Baza tetrahedronului masculin se află deasupra genunchilor dacă stați în picioare, iar dacă vă aşezați, baza se mută în consecință, aproape de podea sau pământ. Dacă stați întins pe pământ, jumătate din tetrahedronul masculin se află în pământ. Baza tetrahedronului feminin se află totdeauna în regiunea plexului solar, fie că stați în picioare sau pe scaun. Dacă stați în picioare, vârful tetrahedronului feminin intră (cât lungimea unei mâini) în pământ. Dacă stați pe un scaun, vârful se muta în jos corespunzător. Dacă stați întins pe pământ, mai mult de jumătate din tetrahedronul feminin intră în pământ.

Această metodă de propulsie anti-gravitațională şi vehicul spațiu-timp a fost folosită de mentorii spirituali sau maşterii tuturor timpurilor. Ceea ce cunoaştem din religie sub numele de ascensiune sau "înălțarea la ceruri" este de fapt, o metodă de a "te muta" în mod conştient dintr-o lume dimensională într-alta, luându-ți şi corpul fizic cu

tine, folosind principiul MerKaBa. Ascensiunea este diferita de resurecție sau "înviere" care înseamnă să mori şi să-ti refaci corpul de lumină ulterior în altă dimensiune.

Isus din Nazareth, al cărui nume real era de fapt Immanuel, a fost un astfel de maşter, care a trăit mulți ani în Tibet înainte de a apărea că propovăduitor al religiei creştine în Ierusalim. Nu se ştie prea mult despre viață secreta a lui Isus în Tibet (decât câteva date sumare despre trecerea lui pe lângă muntele Everest şi şederea lui la Lasha, locul în care palatul lui Dalai Lama a fost construit în secolul XVII), cert este însă că dacă astăzi el ar trăi pe Pământ, ar fi considerat un yoghin, un sadhu, un maşter sau mahavatar - manifestarea lui Dumnezeu pe Pământ. Exista în jur de 2000 de maşteri care prin fenomenul de ascensiune au ajuns în alte lumi dimensionale ale Pământului şi contribuie în mare măsură la menținerea echilibrului planetar. Aceştia sunt imortali, pot manifesta oricând un corp fizic apărând din când în când în lumea materială şi trăind veşnic tineri câte două - trei sute de ani, după care dispar nu se ştie unde. Sunt un izvor de învățături şi înțelepciune, precum şi al unor minuni greu de crezut sau conceput pentru nivelul actual de dezvoltare al minții umane - trec prin pereți, levitează, "calcă pe apă", stau nemişcați fără să consume absolut nimic câte 45 de zile, stau îngropați cu lunile sau cu anii după care revin la viață, materializează şi dematerializează obiecte, comunică telepatic cu toți cei care pot să-i "audă" indiferent unde se află aceştia, răspund la întrebări şi explică, deschid dimensiuni astrale, reversează situații şi intervin în legea karmei, vindecă boli, binecuvântează pomi care încep să înflorească continuu în timpul iernii şi alte lucruri care îți taie răsuflarea.

MerKaBa în viziunea lui Leonardo da Vinci

Stelele tetrahedronice, respectiv câmpurile electro-magnetice, există nu numai în jurul corpului uman, ci şi în jurul tuturor planetelor şi al Soarelui, dovedind încă odată, în acest fel, că planetele au viaţă şi sunt vii ca şi noi. Dacă se înscrie o stea tetrahedronică într-o sferă, cele două baze ale celor două tetrahedroane vor atinge sfera la 19,5 grade Nord şi Sud. Pata roşie a lui Jupiter se află la 19,5 grade latitudine, marea pată întunecată a lui Neptun se află la 19,5 grade, se crede că şi Uranus are o pată întunecată tot la 19,5 grade latitudine Sudică, iar Saturn are două benzi ca doi nori la 19,5 grade latitudine Nordică şi Sudică. Pe Pământ vulcanul Maunakea din Hawaii se află la 19,5 grade latitudine Nordică. Activitatea petelor Solare este cea mai intensă la 19,5 grade latitudine Nordică şi Sudică. Există aşadar, pe orice planetă, o puternică concentrare a energiilor planetare la 19,5 grade latitudine Nordică şi Sudică. În jurul tuturor planetelor există trei stele tetrahedronice care se rotesc şi creează câmpuri electro-magnetice.

Având în vedere că steaua tetrahedronică reprezintă un factor cheie în înțelegerea câmpurilor magnetice ale omului, planetelor şi Soarelui, în înțelegerea vieții, creației şi evoluției în Univers, nici nu e de mirare că steaua lui David (cunoscută în antichitate şi sub numele de "sigiliul lui Solomon") a devenit un simbol atât de important şi de venerat. Steaua lui David cu 6 colțuri nu este altceva decât reprezentarea bidimensională a stelei tetrahedronice tridimensionale cu 8 colțuri.

OCTAGONUL ÎN JURUL LUMII Aflat într-o vizită în India, în 1868, colonelului englez James Churchward i s-a permis accesul la anumite documente antice religioase secrete, o "bibliotecă" de tăblițe de piatră scrise în limba Naacal, care dezvăluiau existența a unui vast continent în mijlocul Oceanului Pacific. Documentele atestau că numele respectivului continent era Mu (ceea ce în traducere înseamnă "Pământul-mamă"), acesta găzduind o civilizaţie înfloritoare şi incredibil de avansată pentru o epocă istorică aflată cu zeci şi sute de mii de ani în urmă. Stiința locuitorilor continentului Mu era cu mult mai avansată decât ceea ce cunoaştem noi astăzi, printre altele aceştia având abilitatea de a manipula gravitația.

În concordanță cu tăblițele Naacal, omul a apărut pentru prima oară pe Pământ în continentul Mu, acum 200 de milioane de ani. În cele din urmă continentul Mu (rebotezat ulterior Lemuria de către naturalistul englez Philip Sclater deoarece acesta a considerat că speciile de lemurieni au evoluat inițial acolo), s-a scufundat în urma unui cataclism provocat de emisii de gaze înmagazinate în caverne uriaşe aflate sub fundul oceanului. Din fostul continent Mu, au rămas până în ziua de astăzi numai Australia şi câteva insule, printre care Hawaii, Tonga şi Insula Paştelui. Este interesant de notat faptul că în limba nativă a locuitorilor din Hawaii se regăseşte şi astăzi numele de "Mu" atribuit legendarului continent din care insulele lor au făcut odată parte. În concordanță cu cercetările colonelului Churchward, locuitorii continentului erau

monoteişti, practicând cultul Soarelui, acesta fiind considerat ca o expresie fizică a Divinităţii (Divinitatea fiind Soarele spiritual care nu se poate vedea).

Soarele era reprezentat printr-o stea cu opt colţuri (care se poate înscrie deci, într-un octagon), cu un cerc în mijloc. Tot după mărturia colonelului Churchward, însuşi blazonul regal al ţării Mu, avea drept simbol steaua cu opt colţuri şi o cruce în interiorul acesteia. Se pare că steaua cu opt colţuri, precursoarea octagonului, descoperită de colonelul James Churchward în arhivele religioase din India, este unul dintre cele mai vechi simboluri Solare din lume, vechimea acestui simbol atestată în documente, fiind de 35.000 de ani B.C.

Este de necontestat faptul că cea mai grandioasă civilizaţie care s-a dezvoltat în emisfera Vestică şi una dintre cele mai mărețe care au evoluat vreodată pe Pământ, a fost cea mayană. Dovezile arheologice şi sursele istorice atestă că aşa-numiţii indieni Maya sunt o populaţie mongoloidă care a părăsit Asia în două valuri, cu 28.000 şi 12.000 de ani în urmă, a traversat strâmtoarea Bering şi continentul Nord American, stabilindu-se în final în America Centrală, pe teritoriul care astăzi este împărţit între Mexic, Honduras, Belize şi El Salvador. În parte aceleaşi surse şi în plus cele oculte, acreditează ideea că aceştia ar fi fost iniţial o populaţie refugiată din Atlantida, continentul scufundat cu 12.000 de ani în urmă în apele oceanului Atlantic. Cert este că mayanii au dezvoltat un sistem de scriere hieroglifică care nici măcar astăzi nu a putut fi descifrat în totalitate, sisteme matematice, astronomice şi astrologice complexe, precum şi un calendar atât de exact, încât acesta poate indica cu precizie orice zi dintr-o perioadă de 370.000 de ani.

Calendarul mayan cu simbolul Hunab Ku în mijloc

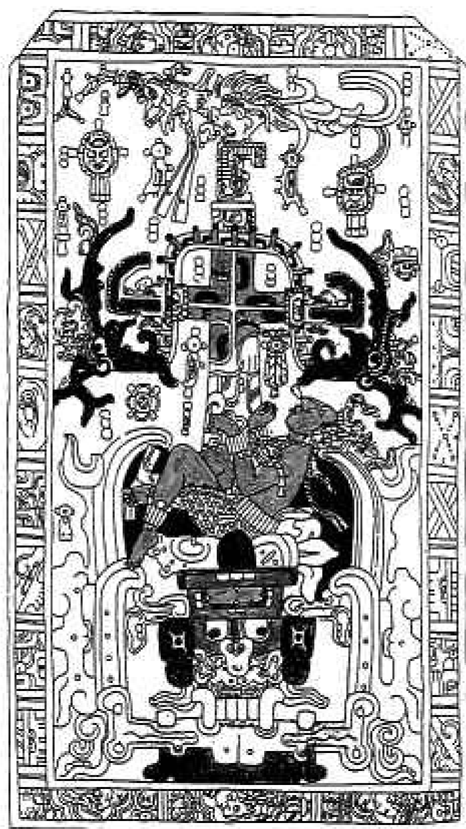
De fapt, mayanii (ca şi urmasii acestora, aztecii, ca de altfel întreaga populaţie de amerindieni a Americii Centrale) foloseau două calendare diferite. Un calendar solar după care se orientau cei care se ocupau cu agricultura, legile şi finanţele. Acesta era

alcătuit din 18 luni de câte 20 de zile fiecare (însumând aşadar 360 de zile), plus 5 zile la sfârşitul anului, considerate de altfel nenorocoase. Anii bisecți erau ignorați pentru un interval de 52 de ani, la sfârşitul căruia se adăugau 13 zile (recuperându-se astfel zilele ignorate), şi întregul ciclu se relua de la început. Cel de-al doilea calendar, numit "calendarul sacru", era cel după care se desfăşurau evenimentele religioase, festivalurile şi prezicerile, fiind alcătuit din 13 săptămâni a câte 20 de zile fiecare, cu un total deci, de 260 de zile. Atât calendarul civil, cât şi cel religios erau urmate în paralel, ajungându-se ca acestea să aibă aceeaşi poziție unul față de altul la sfârşitul unui interval de 52 de ani.

Calendarul aztec

În 1952 a fost descoperit la Palenque în Mexic, un mormânt (de fapt singurul de acest fel din întreaga Americă Centrală) a cărui construcție este foarte asemănătoare cu cea a aşa-zisului mormânt al lui Keops aflat în Marea Piramidă de la Giza din Egipt. Se presupune că mormântul este al lui Pacal Votan, despre care legendele mayane povestesc că ar fi fost un inițiat care a descins în peninsula Yucatan, aducând cu el fantastice cunoştințe universale. Pe piatra care acoperă sarcofagul se află sculptată o scenă care îl înfățişează pe eroul mayan în ceea ce pare a fi un vehicul spațial, asemănător unei cabine de avion sau navete spațiale din zilele noastre.

Capacul sarcofagului lui Pacal Votan

Între nenumăratele vestigii mayane s-a mai descoperit un basorelief format din trei cercuri concentrice. Cercul exterior este alcătuit din 20 de hieroglife mayane, iar următorul din 13, cele două reprezentând aşadar calendarul sacru mayan. În sfârşit, cel de-al treilea cerc este alcătuit din opt grupuri de câte trei linii, unele continue, altele discontinue, aranjate sub forma unui octagon. În mijlocul octagonului se găseşte un însemn (asemănător simbolului Yin - Yang chinezesc), simbol numit Hunab Ku şi care tradus înseamnă "Cel care conferă mişcare şi măsură". Hunab Ku este, în simbolistica mayană, centrul galactic, centrul Căii Lactee, de unde este emisă energia care parvine atât Soarelui (steaua centrală a sistemului nostru solar), cât şi Pământului. Termenul de "mişcare" (încorporat în numele simbolului) se referă la propagare, iar cel de "măsură", la ritm şi periodicitate - ştiut fiind faptul că diversele forme de energie se propagă în ritmuri diferite, fenomen care dă naştere la configurații energetice variate.

În Muzeul Național de Antropologie din Mexico City se află expus un calendar solar aztec, un basorelief sculptat pe o piatră circulară cu un diametru de 3,7 metri şi cu greutatea de 25 tone, care a fost descoperit în zona oraşului respectiv în anul 1790. În partea centrală a calendarului se afla fața zeului solar Tonatiuh, aceasta fiind înconjurată de 4 dreptunghiuri. În dreptunghiurile respective sunt reprezentate încarnările anterioare ale zeului Soare. În sistemul cosmogonic mayan era acreditată ideea că 4 lumi diferite ar fi existat înaintea celei prezente. Lumile anterioare, împreună cu încarnările zeului Soare, ar fi fost distruse de catastrofe în urma cărora specia umană aproape că a dispărut de pe fața planetei.

În primul dreptunghi (asociat cu punctul cardinal Vestic) este sculptat capul unui jaguar, deoarece prima lume a fost distrusă de 4 jaguari, jaguarul fiind o reprezentare - în concepția mayana - a Zeului Creator Tezcatlipoca. Cel de-al doilea dreptunghi (asociat cu Nordul) îl înfăţişează pe Sarpele cu pene, "Zeul celor 4 Vânturi", deoarece a doua civilizație a planetei a fost distrusă de uragane cataclismice. Cel de-al treilea dreptunghi (asociat cu Estul) înfăţişează un dragon, "Zeul celor 4 fulgere şi trăsnete" care a distrus a treia civilizație umană. Si în sfârşit, al patrulea dreptunghi (asociat cu Sudul) înfăţişează o şopârlă, "Zeul celor 4 ape", deoarece ultima civilizație a fost distrusă de un potop cataclismic care a durat 52 de ani şi din care au scăpat doar un bărbat şi o femeie, desigur cu scopul de a continua evoluția speciei umane. Este interesantă această alegorie a cărei ultima parte aminteşte de legendarul potop al lui Noe descris în Vechiul Testament şi de tragedia locuitorilor continentului Atlantida scufundați în apele oceanului acum 12.000 de ani, ai căror urmaşi direcți, mayanii se pare că au fost.

Cel de-al cincilea Soare, reprezentat în mijlocul calendarului, este "Soarele celor 4 cutremure" şi prevesteşte sfârşitul civilizației actuale în urma unor cutremure cataclismice, atât de puternice cum nu au mai fost vreodată pe această planetă, şi care vor veni de undeva din partea de Vest. Este foarte straniu şi un semn de rău augur, faptul că extrem de precisul calendar mayan care începe numărătoarea anilor prezentului ciclu cu data de 12 August 3113 B.C., se opreşte la data de 21 Decembrie 2012 A.D. Această perioadă însumează 5125 de ani, durata a 13 baktuni sau a unei aşa numite epoci creatoare.

Probabil că există pe undeva o similitudine între mitul celui de-al cincilea Soare mayan şi Apocalipsa lui Ioan din Noul Testament care prevesteşte apariția, la sfârşitul mileniului al doilea, a "unui cer nou şi unui pământ nou, pentru că cerul dintâi şi pământul dintâi pieriseră şi marea nu mai era". Calendarul mayan prezintă 21 Decembrie 2012 ca data la care va avea loc colapsul tehnologic total şi sfârşitul actualei civilizații.

Mai sigur este însă faptul că există o similitudine între miturile cosmogonice şi antropologice mayane şi cele Tibetane. Astfel, în Doctrina Secretă Tibetană (păstrată cu mare grijă şi transmisă de mii şi mii de ani din generație în generație), se atestă existența, până la ora actuală, a 5 rase şi civilizații umane - primele 4 dispărute, fiecare la rândul ei, în urma unui cataclism devastator. Doctrina Tibetană se află în contradicție totală cu teoria Darwinistă, conform căreia omul a evoluat din maimuțele antropoide.

Ceea ce susține aceasta este că omul a apărut pe Pământ în forma lui fizică, materială, cu mult mai multe milioane de ani în urma decât susțin teoriile ştiințifice contemporane. Primele două rase umane au fost imateriale şi asexuate. Doar a treia

rasă a căpătat corp material şi sex diferenţiat, aceasta rasă fiind cea a lemurienilor (locuitorii continentului Mu din Pacific), ai căror urmaşi sunt în ziua de astăzi indigenii aborigeni ai Australiei şi rasele de culoare răspândite pe întreaga suprafață a globului.

Cea de-a patra rasă a fost cea a atlantizilor, urmaşii direcți ai acestora fiind astăzi toate rasele mongoloide (respectiv aşa-zisele "piei roşii", amerindienii din cele două continente americane, eschimoşii, precum şi întreaga populație de culoare galbenă din Asia), de asemeni rasele semitice şi cele albe. Datorită erupțiilor vulcanice şi jocului plăcilor tectonice (cauzate de schimbări ale câmpului electro-magnetic al Pământului), continentul Atlantida a suferit de două ori, în ultimii 800.000 de ani, modificări ale formei şi reducerea dimensiunilor, devenind dintr-un continent de mărimea aproximativă a celor două Americi de astăzi, practic o insulă izolată în Oceanul Atlantic. Pentru ca în final, respectiv în anul 9564 B.C., să aibă loc ultimul cataclism în urma căruia acesta s-a scufundat, ducând cu el în adâncuri o populație numeroasă, învățături ezoterice şi realizări tehnologice inimaginabile. Atlantizii au posedat aparate de zbor cu care au călătorit pe uscat, în apă, în aer şi în Cosmos, de asemenea au întrebuințat sisteme de comunicații şi forme de energie care pentru civilizația noastră sunt (cel puțin aparent), încă necunoscute, cum ar fi neutralizarea gravitației. Cu ajutorul acestei metode, a fost construită Marea Piramidă de la Gizeh din Egipt, de exemplu, ş.a.m.d.

Piscurile muntoase ale fostului continent Atlantida au devenit ceea ce cunoaştem astăzi sub numele de insulele Azore din dreptul Portugaliei, iar insulele Bimini din apropierea Floridei sunt fostele piscuri muntoase ale insulei Poseidia care a aparținut cândva continentului Atlantida. În sfârşit, a cincea rasă umană este cea a aryenilor sau caucazienilor, care a apărut tot în Atlantida, acum câteva sute de mii de ani şi s-a răspândit ulterior pe celelalte continente, dând naştere la ceea ce cunoaştem astăzi sub numele de popoarele Indo-Europene şi descendenții acestora.

Aceasta este pe scurt, foarte pe scurt, povestea zbuciumatei istorii şi a evoluției omului pe Pământ - cel puțin în conformitate cu Doctrina Secretă Tibetană. O mare parte a învățăturilor ezoterice Tibetane mulți-milenare au fost confirmate - cu o limită oarecare de plus şi minus - de către cercetări ştiințifice (care atestă, spre exemplu, cel puțin trei schimbări ale polilor magnetici ai Pământului în ultimii 900.000 de ani, cu repercusiuni dramatice asupra scoarței terestre, climei şi biosferei), descoperiri arheologice şi subacvatice, distribuția florei şi faunei, mărturii istorice, scrieri ale anticilor (cum ar fi cele ale lui Plato), sute şi mii de legende şi mituri ale popoarelor din jurul lumii, memoria colectivă a oamenilor, învățăturile ezoterice ale Teosofiştilor, ocultiştilor, mărturiile clairvoyanților - printre care şi Edgar Cayce (numit şi "profetul care doarme"), cel mai mare clarvăzător al secolului XX, ş.a.m.d.

Luând în considerație ordinea cronologică în care octagonul apare în cultura diferitelor popoare din jurul lumii, următoarea mare civilizație care l-a incorporat, a fost şi este cea chinezească. Dacă este să dăm crezare diferitelor surse care susțin că poporul chinez este, aşa cum a fost şi cel mayan, urmaşul direct al celui atlantid, apare pe undeva ca o concluzie de bun simț că octagonul, împreună cu paternul energetic, cu sistemele astronomice, astrologice şi filozofice adiacente, nu reprezintă vreo "invenție" recentă, ci este o moştenire preluată direct de la civilizația atlantidă.

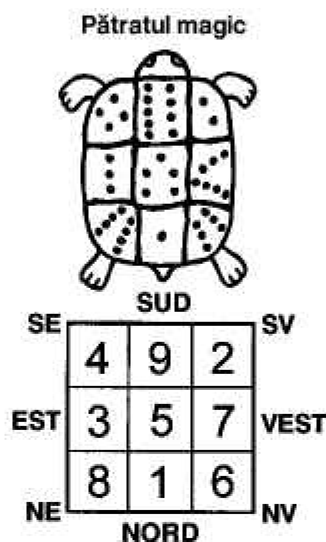
O veche legendă chinezească povesteşte că în urmă cu aproape 5000 de ani, la începuturile civilizației chineze, Fu Hsi, primul dintre cei cinci împărați mitici ai Chinei, a văzut ieşind din apele Râului Galben o broască țestoasă pe carapacea căreia se aflau semne ciudate, o colecție de opt hieroglife dispuse într-un cerc în mijlocul căreia se afla o a noua hieroglifă.

Împăratul legendar
Fu Hsi

Fiecare hieroglifă era alcătuită din trei linii, unele continue, altele discontinue. Cum în acele zile broasca țestoasă era considerată un simbol sacru, împăratul Fu Hsi a luat în seamă mesajul, l-a descifrat şi astfel octagonul a apărut în cultura chineză. Cele nouă hieroglife au fost asociate, fiecare cu câte un număr, iar octagonul a fost numit "Ba Gua" sau "pătratul magic". Denumirea de "magic" i-a fost atribuită deoarece în orice direcție se adunau cele nouă numere dispuse octagonal, suma finala era întotdeauna 15.

Între toate sistemele religioase majore ale Chinei antice (Confucianismul preocupat cu societatea umană şi responsabilitățile membrilor ei, Buddhismul - religia salvării şi Taoismul preocupat cu armonia dintre om şi natură) filozofia octagonului şi-a găsit cel mai apropiat corespondent în filozofia Taoistă. Astfel, la sfârşitul dinastiei Chou, în secolul 3 B.C. a fost fondată şcoala Yin - Yang sau "şcoala principiilor opuse",

care susținea că armonia interioară poate fi obținută numai după ce umanitatea a ajuns la un echilibru între ea însăşi şi forțele naturale, legile Universale. Un alt important set de noțiuni asociate cu şcoala Yin - Yang, a fost cel al celor "5 faze de evoluție", respectiv apa, focul, metalul, lemnul şi pământul. Rând pe rând, alte corespondențe au fost găsite şi atribuite macro-Cosmosului şi micro-Cosmosului, respectiv puncte cardinale, direcții spațiale, anotimpurile anului, culori, animale, sisteme şi organe din corpul uman, cele cinci simțuri, ş.a.m.d.

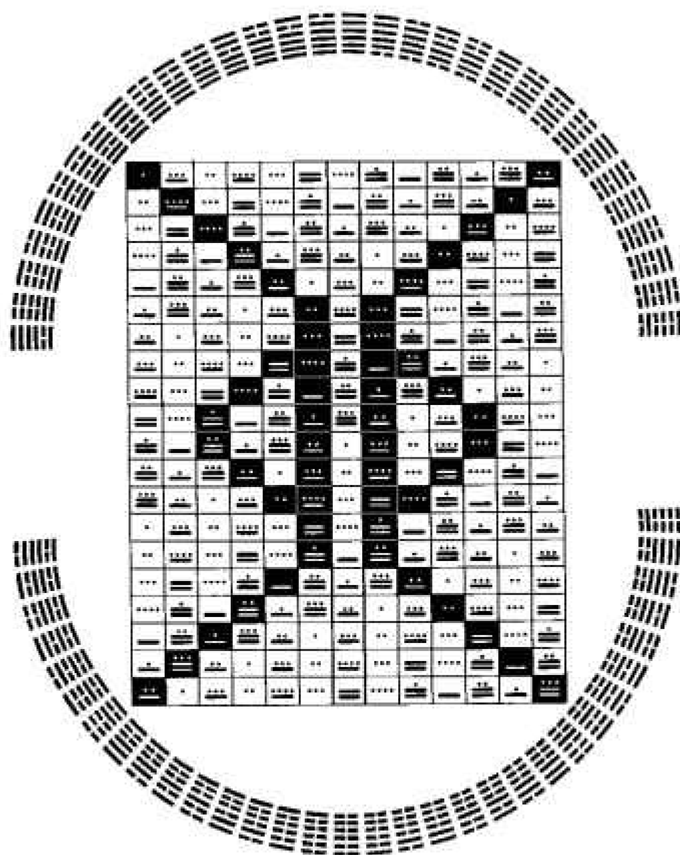

Simbolul Yin - Yang care a fost încorporat în centrul octagonului, arăta ca o alta variantă a simbolului Hunab Ku, cel care reprezenta centrul galactic în sistemul astronomic mayan. De-a dreptul ciudată aceasta coincidență între două simboluri aparținând unor culturi aflate la mari distanțe în timp şi spațiu, nu-i aşa?...

Cele 8 grupuri a câte 3 linii descoperite de Fu Hsi pe carapacea broaştei țestoase au devenit ulterior baza uneia dintre cele mai vechi şi grandioase cărți clasice de înțelepciune Orientală, I Ching sau "Cartea schimbărilor". Concepută acum 5000 de ani de acelaşi împărat legendar, I Ching a fost şi este considerată de către filozofi, politicieni, yogini, ocultişti, matematicieni şi oameni de ştiință, o înmănunchere a principiilor Universale fundamentale. Ceea ce Fu Hsi a făcut, este practic un set de permutații matematice binare din care au rezultat 64 de combinații, la care ulterior alți învățați - printre care unul dintre fondatorii dinastiei Chou şi Confucius - au adăugat versuri, comentarii şi interpretări. I Ching este folosit şi ca oracol, pentru previziunea viitorului şi aflarea răspunsurilor la diferite întrebări.

În anul 1953 a fost descoperit codul genetic, secvența bazelor de nitrogen din acidul dezoxiribonucleic (DNA). Secvența respectivă conferă instrucțiunile pentru sinteza proteinelor prin determinarea secvenței amino-acizilor care compun proteinele. În DNA sunt 4 feluri de baze de nitrogen: adenina, guanina, citozina şi timina. Fiecare amino-acid este reprezentat de o serie de trei baze care constituie un codon şi există nici mai mult, nici mai puțin decât 64 de combinații posibile de codoni. Codul genetic este

universal. În toate formele de viață care au fost studiate până acum, de la bacterii până la om, aceiaşi codoni determină aceiaşi amino-acizi.

Calendarul mayan, I Ching şi codul genetic planetar

Ceea ce constituie, însă, surpriza surprizelor este corelația care există între codul genetic şi I Ching. Cele 64 de combinații elaborate de legendarul împărat chinez acum 5000 de ani sunt identice cu cele 64 de combinații de codoni care dictează toate formele de viață pe Pământ! În mod similar, în calendarul sacru mayan (care reprezintă şi acesta o permutare a celor 13 numere cu cele 20 de simboluri sacre, din care rezultă 260 de combinații), matrixul, unitatea centrală este constituită din 64 de combinații şi identică atât cu I Ching-ul, cât şi cu codul genetic. Luând în considerație atât calendarul mayan, cât şi octagonul chinezesc cu simbolul Yin - Yang (care ambele încorporează simbolul centrului galactic şi codul genetic planetar), nu putem decât să ajungem la concluzia că atât mayanii, cât şi vechii chinezi cunoşteau faptul că adevărata sursă a vieții este centrul Căii Lactee aflat la 25.000 de ani lumină de Pământ. Din centrul Căii Lactee sunt transmise prin intermediul Soarelui care acționează ca punct focal, toate informațiile care dictează unda vieții pe Pământ.

Octagonul, I Ching-ul şi filozofia Taoistă au generat un sistem de Astrologie - Numerologie, numit Feng Shui (termen care în traducere înseamnă "vânt" şi "apă"). Astfel, pe baza octagonului, a "pătratului magic" s-a dezvoltat un sistem astrologic - numerologic pe care personal, îl găsesc de o mare finețe şi o acuratețe incredibilă, calități pe care sistemele Vestic şi Hindus nu le au. Diferența de acuratețe se explică

prin faptul că Astrologia Vestică de exemplu, măsoară numai influenţa corpurilor celeste asupra vieţii pe Pământ, pe când sistemul Feng Shui ia în consideraţie şi energiile globului terestru.

Pe scurt, acesta este principiul sistemului Feng Shui: energia chi generată în centrul galactic (reprezentată prin simbolul Yin - Yang aflat în mijlocul octagonului) ajunge la Soare şi Pământ după ce este "filtrată" de 9 stele: cele 7 stele care alcătuiesc constelaţia Carul Mare, steaua Polaris şi steaua Vega. Cele 9 stele sunt reprezentate, 8 din ele de câte un grup de trei linii dispuse pe laturile octagonului şi una în mijloc.

Vă veţi întreba desigur, de ce tocmai aceste stele din puzderia milioanelor care alcătuiesc Calea Lactee. Răspunsul este destul de simplu şi are la bază o explicaţie Astronomică - Astrologică. Respectiv în fiecare an, în momentul echinoxului de primăvară Pământul nu se regăseşte niciodată în aceeaşi poziţie în care a fost în anul precedent deoarece există o "întârziere" de 50 de secunde pe an. Aceste 50 de secunde fac în 72 de ani un grad, iar în 2160 de ani 30 de grade, ceea ce reprezintă un semn zodiacal. Rezultă astfel că Pământul parcurge cele 12 semne zodiacale în 25.920 de ani (2160 x 12), interval cunoscut sub numele de Marele An, Anul Sideral sau Anul Cosmic. Cele 12 semne zodiacale sau 12 luni (a câte 2160 de ani fiecare) sunt cunoscute sub numele de Marile Luni, intervalele de 72 de ani sunt cunoscute sub numele de Marile Zile, iar fenomenul în sine este cunoscut sub numele de procesiunea echinoxurilor.

Monezi Tibetane "bătute" după modelul octagonului, considerate "bani norocoşi"

În ultimii 2000 de ani Pământul a parcurs semnul zodiacal al Peştilor, iar acum ne apropiem de intrarea în semnul Vărsătorului. De fiecare dată când Pământul traversează un nou semn zodiacal, axa sa se îndreaptă spre o altă stea polară sau

constelație care îndeplineşte rolul stelei polare. Astfel, în ultimii 2000 de ani, steaua polară a fost Polaris din constelația Carul Mic (sau Ursa Minor), iar când vom parcurge epoca Vărsătorului axa Pământului se va îndrepta spre constelațiile Andromeda şi Perseus. Cu 4000 de ani în urmă, pe când Pământul se aflǎ în Berbec, axa sa se îndrepta spre constelația Carul Mare, iar în urmă cu 12.000 de ani, tocmai în timpul scufundării continentului Atlantida sau al Biblicului potop al lui Noe, axa Pământului se îndrepta spre steaua Vega din constelația Lyra.

Octagonul cu simbolul Yin-Yang şi steaua Vega din constelația Lyra

Se spune că Astrologia Feng Shui a început să se dezvolte cu nu mai mult de 5000 de ani în urmă, lucru numai pe jumătate adevărat. Da, a fost "reluată" acum 5000 de ani, fapt dovedit de prezența între cele 9 stele, a constelației Carul Mare care servea drept stea polară la acea vreme. Pe de altă parte însă, prezența stelei Vega care fost steaua polară acum 12.000 de ani, trădează originea şi vechimea acestui sistem astrologic. Astrologia Feng Shui, ca şi octagonul de altfel, sunt mult mai vechi de câteva mii de ani, sunt o minunată zestre lăsată civilizației actuale de către grandioasa civilizație atlantidă care a dispărut aproape fără urme şi odihneşte acum pe fundul oceanului Atlantic.

ŞTIINŢA PIERDUTĂ A LUI ZALMOXIS

În urmă cu ceva mai mult de patru ani, am primit spre publicare un articol al unui domn care tocmai se întorsese din România şi susținea că a făcut o descoperire mai mult decât interesantă. Articolul se intitula "Miraculoasa descoperire arheologică de la Şinca Veche, județul Braşov" şi a fost publicat în numărul din Octombrie 1994 al ZUM-ului. Domnul respectiv, Gheorghe Moldovan domiciliat în Parispanny, New Jersey, povestea că în ziua de Crăciun a anului 1993 a participat la slujba într-o mănăstire de la Şinca Veche. Cu această ocazie, domnia sa a descoperit o firidă în spatele altarului în care se aflau sculptate cu mare măiestrie steaua lui David, în interiorul acesteia simbolul Yin - Yang şi alături bustul lui Zalmoxis. În sfârşit, cupola lăcaşului care ulterior fusese transformat în mănăstire, avea de fapt forma unei piramide cu vârful tăiat. Domnul Moldovan făcea în articolul respectiv un apel la cititorii ziarului, cerând sprijinul acestora pentru salvarea templului - mănăstire de la Şinca Veche (care se află

în stare de degradare) şi în acelaşi timp, făcea diferite supoziţii pe baza celor două simboluri care erau, chiar după spusele dânsului, "străvechi, aparținând a două civilizații diferite".

Ca să fiu sinceră, acum patru ani când am văzut cele două simboluri de la Şinca Veche, am rămas mai mult decât surprinsă şi de atunci m-am gândit mult la istoria antică a românilor. Răspunzând supozițiilor domnului Moldovan, aş putea spune că aceste două simboluri aparțin astăzi unor civilizații diferite. În trecutul îndepărtat însă, ele au aparținut unei singure civilizații, civilizația atlantidă.

Ignatius Donnelli, considerat astăzi o autoritate clasică în subiectului Atlantidei, a scris în 1882 o carte interesantă şi foarte documentată, "Atlantis - lumea antedeluviană" în care face câteva dizertații asupra fenomenului de migrare din continentul Atlantida. Pe scurt (spune acesta pe baza a nenumărate argumente lingvistice, religioase, mitologice, dovezi de civilizație, etc.) în Atlantis s-au dezvoltat trei rase: turaniene (care-i includ pe chinezi, japonezi, mongoli, tătari, finlandezi), semitice şi aryene. Cele trei rase s-au răspândit prima oară atât în Asia, cât şi în Europa, cu mult înainte de scufundarea Atlantidei în scopul colonizării continentelor respective. Un al doilea val de migrare, de data aceasta forțat de evenimente, a avut loc în urma cataclismului final, când oamenii au încercat să se salveze de la moarte prin refugiul pe cele mai apropiate coaste continentale sau bucăți de uscat.

Aşa se explica, de exemplu, progresul pe care unele civilizații antice l-au făcut într-un mod ultrarapid. Spre exemplu, istoria chinezilor susține că în decursul a numai câteva sute de ani, în timpul celor cinci împărați mitici, au fost inventate alfabetul şi scrisul, agricultura, zootehnia, ştiințele medicale, matematica, astronomia, astrologia, armele, vehiculele de transport pe uscat şi corăbiile, busola, ceasul şi instrumentele muzicale, greutățile şi cântarul, şcolile, căsătoria monogamă, ş.a.m.d. Ori este imposibil ca toate aceste minuni ale civilizației să fie "inventate" şi implementate în decursul vieții a cinci oameni. Este clar că ele au fost aduse de undeva. De fapt, mai spune Donnelli, înşişi chinezii, în legendele lor timpurii, spuneau că originea lor este legată de o civilizație care a fost distrusă de potop şi că ei au sosit în China, venind din Nord-Estul continentului Asiatic. Rasele turaniene sunt "fiul cel mare al lui Noe" din Vechiul Testament.

În concordanță cu Donnelli (ca şi cu alți autori, de altfel), toată lumea antică a fost formată inițial din colonii ale atlantizilor şi mai târziu, din refugiații Atlantidei. Deşi majoritatea autorilor şi istoricilor susțin că piramida lui Keops a fost construită cu câteva mii de ani în urmă, realitatea este că atât aceasta, cât şi Sfinxul au fost construite cu mai mult de 12.000 în urmă, înaintea cataclismului care a scufundat Atlantisul. Sfinxul este cea mai veche construcție din lume, baza lui indicând clar că acesta a suferit o eroziune masivă provocată de inundații.

În mod similar, Donnelli argumentează în mod foarte plauzibil că toți Zeii Greciei antice erau de fapt, regi, regine şi conducători ai țării colonizatoare. Mitologia greaca vorbeşte despre o rasă "asemănătoare cu cea a Zeilor care locuieşte în Olympus, marea insulă din mijlocul Oceanului Atlantic" şi povesteşte despre viață, legăturile de rudenie, geloziile şi certurile acestora. În realitate, moralul corupt al Zeilor din Olymp nu este nimic altceva decât corupția clasei politice conducătoare a Atlantisului.

În fiecare an se cheltuiesc tone de hârtie pe care fiecare încearcă să demonstreze că Zeul X nu era "al ălora", ci "al nostru" şi "de-aia am fost noi 'naintea lor", că noi "am inventat ce era de inventat" şi tot aşa. În realitate însă, există un singur patrimoniu Universal, fiecare civilizație preluând de la cele anterioare prototipurile clasice şi adăugând eventual acestui patrimoniu elemente proprii. Zeus, de exemplu, a fost unul dintre ultimii regi ai Atlantisului care se pare că a fost îngropat în Creta şi ulterior zeificat. Demeter sau Ceres a fost fiica unui alt rege Atlantean, Cronos, care "a prescris" felul în care trebuie arat pământul şi semănat orzul, un fel de ingineră agronomă, dacă vreți. A fost ulterior zeificată. Dionysos, ne spun grecii, era nepotul lui Poseidon, alt rege Atlantid, şi a fost trimis să colonizeze India, unde i-a învățat pe localnici cum să cultive vița de vie. Viticultura s-a extins peste tot şi atât de mult le-a plăcut oamenilor vinul, încât şi Dyonisus a fost zeificat şi convertit ulterior la romani în Zeul destrăbălat Bacchus. Cât despre tehnologia şi invențiile care au permis un decalaj atât de mare între civilizația Atlantida şi vecinii ei rămaşi în stare de semi-sălbăticie... multe dintre acestea au fost aduse şi preluate de către oameni de la civilizații extraterestre care au vizitat planeta în trecut.

În ceea ce-i priveşte pe aryeni, Donnelli (ca şi alți autori precum respectatul Max Muller, Lenormant şi Chevallier, Winchell, etc.) arată că aceştia au fost o rasă dezvoltată în a doua jumătate a istoriei de 800.000 - 1 milion de ani a atlantizilor, fiind reprezentați în Biblie de fiul cel mai mic al lui Noe. Ocupația lor principală în Atlantis era agricultura, aceştia fiind prin excelență fermieri şi plugari. Numele lor se trage chiar de la ocupația pe care o aveau, adică de la plugărit. Ceea ce personal m-a frapat, a fost faptul că în româneşte verbul a plugări se traduce prin "a ara". Ori, ne spune Donnelli, numele rasei aryene s-a tras de la "a ara".

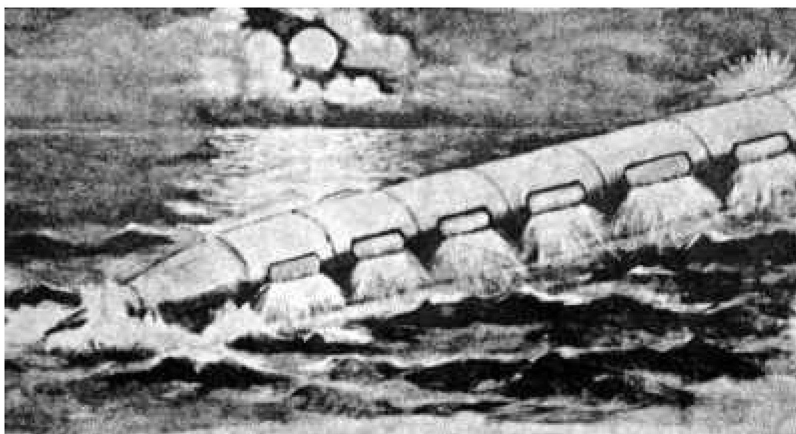
Fiind fermieri prin excelență, aryenii au fost trimişi să colonizeze Europa şi Asia. Primul grup a populat Europa, din el desprinzându-se mai târziu popoarele Indo-Europene. Există o legendă foarte veche în rândul popoarelor Nord-Europene care spune că "aryenii au fost forțați odată să trăiască într-o țară în care Soarele verii strălucea numai două luni pe an". Al doilea grup a traversat, ceva mai târziu, Europa şi a populat Persia şi India. Însuşi marele Zeu al hinduşilor, Varuna, nu este nimeni altcineva decât Zeul grecilor Ouranos care de fapt era, unul dintre regii atlantizi şi fondatori ai dinastiei regale din Atlantis.

În cadrul grupului colonizator din Europa, Donnelli şi ceilalți autori îi citează pe traci. Aruncând o privire sumară asupra celor spuse mai sus, este de presupus că şi Zeul Zalmoxis al geto-dacilor a fost şi el, întocmai ca alți Zei antici, tot un colonizator Atlantid.

Este absolut normal ca o populație indigenă aflată în stare de semi-sălbăticie să creadă că un Zeu a aterizat pe pământul lor, mai ales dacă acesta a sosit într-un vehicul spațial ca cel al lui Pacal Votan descoperit la Palenque în Mexic. Nenumărate legende şi texte antice vorbesc despre maşinile zburătoare ale civilizațiilor apuse. Astfel, la Lasha în Tibet, s-au descoperit nu cu mult timp în urmă documente sanscrite ținute ascunse de-a lungul veacurilor şi mileniilor, care conțin indicații referitoare la construirea unor nave spațiale inter-stelare! Manuscrisele mai tratează alte două mari subiecte şi secrete importante în acelaşi timp: "antima" sau "cum să devii invizibil" şi "garima" sau "cum să devii greu ca un munte de plumb". În concordanță cu aceste documente, navetele spațiale numite în sanscrită "astra" puteau efectua zboruri inter-planetare având la bord echipaje de oameni. Este descris totodată planul unei călătorii pe Lună, deşi nu se specifica în final dacă această călătorie a fost făcută sau nu. Un alt epic indian însă, Ramayana, conferă amănunte asupra unei călătorii pe Lună care a fost făcută cu ajutorul maşinilor zburătoare, numite "vimanas". Mai mult decât atât, în Ramayana se povesteşte despre o luptă care a avut loc pe Lună între vimanas şi maşinile zburătoare ale atlantizilor, numite "asvin". Vimanas aveau forma circulară, asemenea farfuriilor zburătoare şi foloseau drept combustibil "un lichid alb-gălbui" (despre care se crede că ar fi fost un produs asemănător benzinei) şi unii compuşi ai mercurului. Ca forță de propulsie foloseau forța anti-gravitațională, acestea ridicându-se vertical de la sol, fiind capabile să staționeze în aer şi zburând în sus, în jos, în față şi înapoi, în lateral, în orice unghi şi direcție dorea pilotul. Ceea ce apare însă şi mai curios, este faptul că un grup de cercetători ruşi au descoperit nu de mult în peşterile din Turkestan şi desertul Gobi "instrumente din vremuri imemoriale folosite în vehicule pentru navigația Cosmică". "Instrumentele" sunt semi-sfere de sticlă sau porțelan care se termină într-un con şi mai păstrează încă picaturi de mercur! De fapt, Ramayana este istoria imperiului Rama care a înflorit cu 15 - 20.000 de ani în urmă în partea de Nord a Indiei şi pe teritoriul Pakistanului de astăzi. Din relatările epicului indian reiese că ramanii zburau cu vimanas în întreaga Asie, probabil în Atlantida, în America de Sud şi Insula Paştelui. La Mohenjodaro, un oraş care a aparținut imperiului Rama şi a fost descoperit în urma săpăturilor arheologice de pe teritoriul Pakistanului, s-au găsit scrieri care au rămas până în ziua de astăzi nedescifrate şi care sunt similare celor găsite în Insula Paştelui, numite Rongo-Rongo, rămase şi acestea tot nedescifrate.

Epicul indian mai povesteşte de asemeni, despre războaie îngrozitoare care au avut loc între ramani şi atlantizi. Cei din urmă, ne spune Ramayana, posedau aparate de zbor mult mai sofisticate ca ale ramanilor (numite "vailixi" în limba atlantidă) în forma de țigară şi care funcționau atât pe post de submarin, cât şi de avion şi navetă

spațială. Cu aceste maşini atlantizii au încercat să subjuge lumea, ajungând la confruntări cu populațiile din alte teritorii sau propriile lor colonii.

"Vailixi" - submarin şi în acelaşi timp mavetă spațială, construit pe principiul anti-gravitației de către atalntizi, redat de Phylos Tibetanul

Un alt text indian, Mahabharata, vorbeşte despre acelaşi război dintre ramani şi atlantizi, descriind arme teribile care "făceau ca păsările să se albească", "puteau ucide pruncul în pântecele mamei" sau arde oamenii încât aceştia deveneau de nerecunoscut căzându-le unghiile şi părul, iar "pentru a scăpa din acest foc, soldații trebuiau să se arunce în apă şi să-şi spele echipamentele". Foarte interesantă este descrierea unei alte arme a atlantizilor care făcea ca oalele să se spargă fără o cauză aparentă!! În sfârşit, Mahabharata mai vorbeşte despre o explozie atomică şi efectul acesteia asupra populației. Într-adevăr, în urma săpăturilor arheologice s-au găsit în ruinele oraşului Mohenjodaro schelete umane al căror indice de radioactivitate este unul dintre cele mai mari descoperite vreodată pe Pământ, ajungând la paritate numai cu cel al scheletelor de la Hiroshima şi Nagasaki. Alte oraşe antice ale căror ziduri atestă urma unor explozii atomice, s-au găsit pe teritoriile de astăzi ale Indiei, Irlandei şi Scoției, Franței şi Turciei.

Mostră de scris atalntid redată de Phylos Tibetanul

Există o altă carte publicată în 1886 de către Frederick S. Oliver, intitulată "Un locuitor pe două planete" şi pe care autorul susține că ar fi conceput-o cu ajutorul unei metode numită "scris automatic". Cu alte cuvinte, autorul nu a făcut altceva decât să transcrie automat informațiile pe care le-ar fi primit telepatic din a patra dimensiune, de la o entitate spirituală numită Phylos Tibetanul care ar fi trăit în Atlantis cu multe mii de ani în urmă. Considerată de unii pură ficțiune, cartea lui Oliver demonstrează totuşi calitățile clairvoyante excepționale ale celui care a scris-o şi conferă o descriere bogată şi foarte interesantă a vieții din Atlantida. Printre altele, Phylos Tibetanul povesteşte şi el, prin intermediul clairvoyantului Frederick S. Oliver, despre fantasticele maşini vailixi ale atlantizilor care erau capabile de imersie, mişunând pe fundul oceanelor, şi în acelaşi timp zburau în aer cu viteza gândului.

Întocmai ca Donnelli, entitatea spirituală Phylos Tibetanul mai povesteşte despre coloniile Atlantisului din America de Nord şi de Sud, din Africa şi din "rămăşitele continentului scufundat Lemuria din care Australia reprezintă astăzi doar o treime". Colonia atlantidă din continentul Asiatic (care a dat naştere ulterior imperiului Rama) este numită de către acesta în limba atlantidă - Suernis, numele capitalei Suernisului este Ganje (probabil că de la acest nume atlantid se trage numele râului Gange din India zilelor noastre), iar numele Egiptului apare a fi fost Necropan. Despre Necropan spune că a fost "cea mai civilizată nație" contemporană atlantizilor şi "neaflată sub tutela Poseidiei", cu alte cuvinte Egiptul rămăsese o țară independentă. În ceea ce priveşte continentul European, Phylos Tibetanul spune că "Atlantis a clădit largi colonii în Europa de Est pe vremea când Europa de Vest nici nu exista".

Există destule argumente care vin în sprijinul conecției Atlantis - Zalmoxis - geto-daci. În faza de descompunere a imperiului, atlantizii practicau intens sacrificiile umane, obicei sângeros şi crud preluat şi de către mayani şi azteci. După câte ştim, geto-dacii aveau acelaşi obicei şi aceeaşi credință, sacrificând pe cei mai buni dintre ei pentru a îmbuna Zeii.

O altă asemănare pe care am găsit-o ar fi cea între calendarul mayan şi cel dacic. Cu câțiva ani în urmă, deoarece dr. Napoleon Săvescu părea interesat de istoria veche a românilor, i-am dat câteva îndrumări de ordin ezoteric şi l-am îndemnat să se apuce de scris, întărindu-i şi eu convingerea că "noi nu suntem urmaşii Romei". Ulterior, domnia sa şi-a continuat o evoluție proprie, dovedindu-se un scriitor pasionat şi foarte harnic. În momentul de față, dr. Săvescu a înființat societatea "*DACIA REVIVAL*" ("*RENAŞTEREA DACIEI*"), o inițiativă foarte frumoasă şi lăudabilă. Consider că pentru sinceritatea lui şi eforturile pe care le depune, domnului Săvescu trebuie să i se acorde respectul de rigoare.

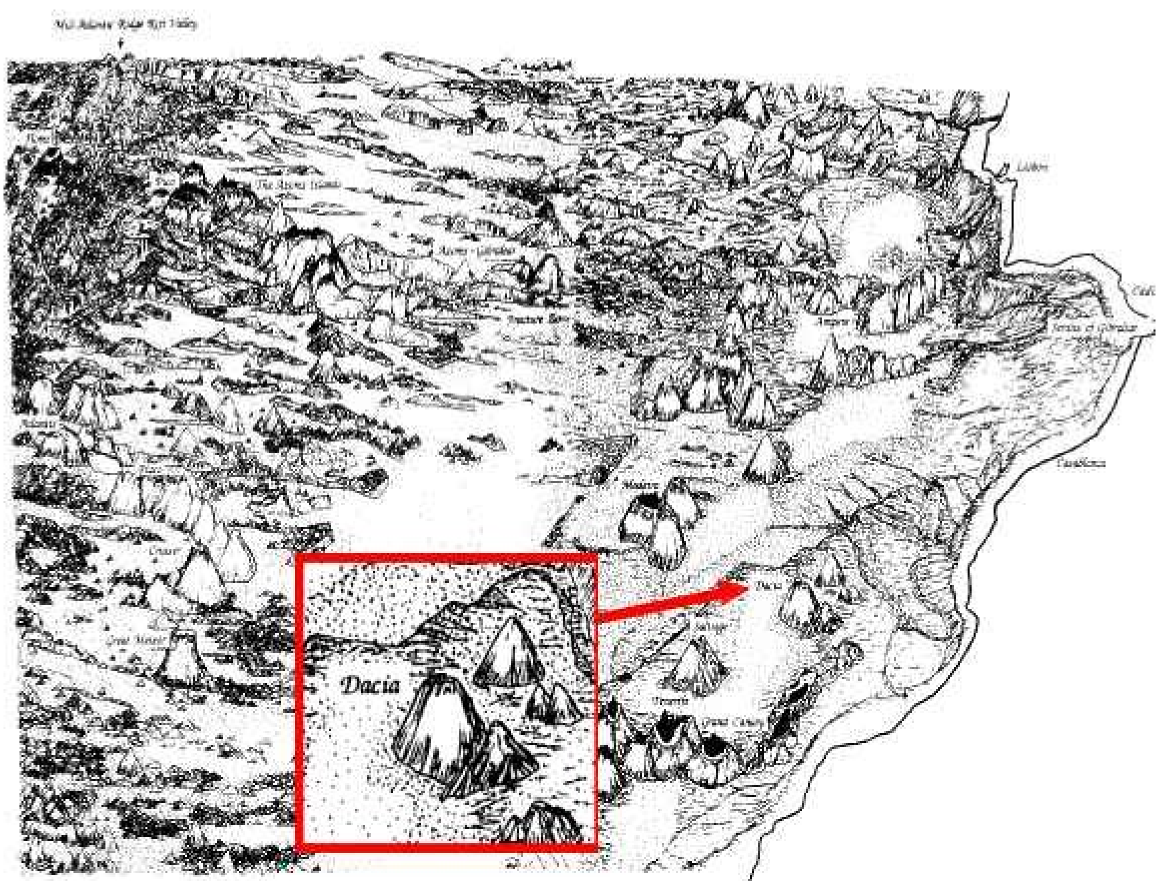
În urma vizitei pe care a făcut-o în România şi la Sarmizegetusa astă-vară, dr. Săvescu a adus cu sine descrierea unui loc numit "calendarul dacic". Din configurația pe care mi-a arătat-o, respectiv trei cercuri concentrice cu o potcoavă în mijloc, am tras concluzia că acest loc era unul de observare astronomică, întocmai cum au avut şi alte civilizații antice.

La Stonehenge, în Anglia există un fost templu Druid care este de fapt un observator astronomic sofisticat, un fel de "computer Neolitic" dacă vreți, înălțat de asemeni într-un punct de intersecție a curenților telurici. Acesta a fost construit cu 3500 de ani în urma pe acelaşi principiu ca cel de la Sarmizegetusa, pentru a prezice eclipsele, pentru calcule astronomice, etc. Aşadar, până aici, nimic deosebit. Ceea ce însă ridică semne de întrebare este similitudinea între calendarul dacic şi cel mayan. Din ceea ce mi-a povestit dr. Săvescu rezultă că dacii aveau întocmai ca mayanii două calendare, iar sistemul de calculare a timpului pare să fi fost foarte asemănător celui

mayan. Din păcate însă, nu am suficiente elemente pe care să le pun împreună pentru a alcătui baza unui studiu al calendarului dacic şi pornind de la acesta, un studiu al similitudinii celor două calendare.

Am ajuns să găsesc un alt punct comun între cultura dacică şi cea mayană, tot datorită dr. Săvescu care spunea într-unul din articolele sale că Zalmoxis avea o soră geamană, Artemis. Ori în mitologia mayană, figura centrală a Divinității era Quetzalcoatl care avea şi el un frate geamăn, Tezcatlipoca. Povestea celor doi gemeni din religia mayană este lungă şi legată de planeta Venus.

Şi în sfârşit, un ultim cuvânt. Charles Berlitz, un autor respectat preocupat de subiectul Atlantisului şi care a scris multe lucrări pe aceasta temă, a publicat într-una din cărțile sale, "Atlantis, al optulea continent", o hartă modernă a planşeului oceanului Atlantic, pe care o comentează în felul următor: "...insulele oceanice ca Azore, Madeira şi Canare sunt conectate de platouri mari scufundate... ca şi cum ar fi fost munții Atlantisului, al optulea continent". Ceea ce m-a surprins însă extraordinar a fost că pe harta prezentată de Berlitz, undeva între Tenerife, Canare şi strâmtoarea Gibraltar, mai jos de linia care uneşte Madeira cu oraşul Casablanca din Algeria, există tot un fost masiv muntos dar care la ora actuală se află acoperit de apă, şi al cărui nume este ***DACIA*** !!

Întrebarea este, de unde şi până unde numele acesta?... Să fi fost oare acesta un masiv muntos al continentului Atlantida, din zona căruia colonizatorii atlantizi care au sosit în zona Carpato-Danubiană cu mai mult de 12.000 de ani în urmă, să fi provenit?... Să fi fost oare adevărata origine a dacilor un masiv muntos aflat undeva în apropierea coastei de Vest a Africii, lângă insulele Canare?... Iată câteva întrebări foarte interesante al căror răspuns ar trebui căutat. Oricum, Gaia... mari şi nepătrunse sunt misterele tale.

"Niciodată să nu spuneți aceste cuvinte "Nu ştiu, aşadar este fals". Cineva trebuie să studieze ca să ştie, să ştie ca să înțeleagă, să înțeleagă ca să judece" - Apothegm din Narada Contrar ideilor propagate de materialismul ştiințific al ultimelor câteva sute de ani şi dogmelor religioase imuabile din ultimii două mii de ani, Pământul a fost locuit de diverse civilizații umane anterioare incredibil de avansate. Omul a apărut pentru prima oară pe Pământ acum 500 de milioane de ani, iar civilizațiile înălțate de acesta au dispărut rând pe rând datorită cataclismelor succesive cauzate în primul rând de schimbări ale câmpului electro-magnetic al planetei, cât şi de regres spiritual urmat de utilizarea iresponsabilă a formelor de energie de care aceste civilizații au dispus la un moment dat. Teoria Darwinistă este un fals, omul nu a evoluat din maimuțele antropoide, ci maimuțele antropoide sunt rude degenerate ale omului. Este un adevăr incontestabil că omul are origine Divină, după cum întregul Univers are origine Divină. În acelaşi timp, Pământul a fost de nenumărate ori vizitat şi locuit de civilizații extraterestre atât din galaxia noastră, cât şi din alte galaxii care au intervenit adeseori în evoluția genetică şi spirituală a speciei umane.

Pe planeta Marte, în trei zone (Cydonia spre polul de Nord, platoul Elysium şi "oraşul Inca" spre polul de Sud) există şi acum construcții piramidale variate (o piramidă cu cinci fețe, câteva cu patru şi cu trei fețe), precum şi "Fața", o construcție cu lungimea de o milă şi înălțimea de o jumătate de milă care seamănă perfect cu Sfinxul egiptean. Acestea au fost lăsate mărturie de civilizații extraterestre care au vizitat planeta Marte în mai multe rânduri. Una dintre aceste civilizații a sosit dintr-un sistem solar devenit nelocuibil şi a folosit planeta Marte ca bază, după care a descins pe Pământ, aducând cu sine o tehnologie extraordinar de avansată. Piramidele din Egiptul antic, America Centrală şi de Sud, zigurat-urile din fosta Mesopotamie şi piramidele din fosta Atlantidă, toate îşi au originea în zonele Cydonia şi Elysium ale planetei Marte. Atât piramidele de pe Marte, cât şi cele de pe Pământ au fost folosite pentru crearea de MerKaBa sintetice, respectiv pentru călătorii interstelare. Acesta este unul din secretele piramidelor. De aici, obsesia vechilor egipteni din perioada de decădere a Egiptului antic cu credința în călătorii celeste post-mortem pentru care trebuiau să se îmbălsămeze şi să fie înmormântați în piramide. Multe dintre tehnologiile civilizațiilor antice au fost preluate de la civilizațiile extraterestre. De multe ori însă, acestea s-au întors împotriva omului, căci orice fel de tehnologie, oricât de sofisticată, dacă nu este acompaniată de o dezvoltare spirituală adecvată, devine un mijloc sigur de distrugere. Evoluția are un

singur sens, cel al progresului. Nu există evadare din lumea materială numai prin mijloace materiale. Dacă se apelează numai la tehnologie şi se ignoră partea spirituală, lumea materială devine un fel de închisoare oribilă din care, culmea, nu ai unde să fugi. Acesta este singurul adevăr. Natura şi Universul sunt organizate pe principiul holografic dimensional. La ora actuală ne aflăm în dimensiunea a treia şi ne pregătim să trecem (prin intermediul fenomenului de procesiune a echinoxurilor) în dimensiunea a patra. Din punct de vedere al conştiinţei ne aflăm în dimensiunea a doua şi ne pregătim să trecem în dimensiunea a treia. În schema de evoluţie a Pământului există numai cinci nivele, numai cinci dimensiuni ale conştiinţei în care omul îşi desfăşoară existenţa.

Nu există "rase superioare" şi "rase inferioare", există numai lăcomie, narcisism şi dorinţa de a domina. Evoluţia este legea Universală: proştii şi păcătoşii de ieri sunt deştepţii şi sfinţii de mâine, barbaria de ieri este mitocănia de azi şi eleganţa de mâine - toţi, absolut toţi trecem prin aceleaşi faze ale schemei de evoluţie, cu greşelile inerente, perioadele de stagnare şi regres temporare.

Fundamentul actualei civilizaţii este preluat de la civilizaţia atlantidă. Pe acesta, fiecare popor şi naţie şi-au brodat un patern propriu, în funcţie de nivelul de dezvoltare materială şi spirituală proprie, în funcţie de culoarea locală. În mod similar, există un patrimoniu Universal la care au contribuit mai mult sau mai puţin fiecare popor şi naţie care s-au succedat pe Pământ, şi care în consecinţă, aparţine speciei umane ca atare. Din nou, patrimoniul Universal capătă culori locale în funcţie de latitudine şi longitudine.

Deşi nu sunt istoric, în urma interpretării celor două simboluri descoperite de către domnul Gheorghe Moldovan pe pereţii templului dacic de la Şinca Veche, care au ajuns să fie publicate în ZUM acum patru ani dintr-o întâmplare, pot să vă spun că populaţia Carpato-Danubiană a avut cunoştinţe extraordinar de avansate pe care nu avea de unde să le ia din altă parte decât de la civilizaţia atlantidă care a colonizat Sud-Estul Europei cu mai mult de 12.000 de ani în urmă, pe vremea când Europa de Vest nici nu exista. Acestea nu sunt speculaţii mistice, nici exagerări născute dintr-o vanitate ridicolă ori dorinţa de a demonstra cu orice preţ că vezi Doamne, "noi am fost acolo", pentru că în fond şi la urma urmei nu contează cine şi unde este primul. Până la urmă contează ce eşti capabil să faci astăzi şi ce eşti capabil să demonstrezi lumii întregi. Acestea sunt însă, concluziile logice care rezultă din semnificaţia celor două simboluri.

Steaua tetrahedronică cu simbolul Yin - Yang în interiorul ei indică faptul că populaţia Carpato-Danubiană cunoştea conceptul de MerKaBa. Principiul MerKaBa stă la baza fenomenului de materializare, dematerializare, a depăşirii barierei timp-spaţiu şi a călătoriilor interstelare sau intergalactice.

Cu alte cuvinte, omul poate transforma energia sa internă (energia mentală şi emoţională de care dispune), în energie de tipul Yin. Energia Yin accelerează particulele,

moleculele şi atomii din care este alcătuit corpul uman, până când viteza acestora devine superioară vitezei luminii, aşadar o viteză tahionică. În acest moment, întregul corp fizic devine invizibil, de fapt un semnal informațional sub forma unei unde. Astfel omul respectiv poate apare şi dispare instantaneu, poate trece bariere solide - cum ar fi un perete sau un munte, de exemplu - fără să le modifice câtuşi de puțin structura, poate călători în orice punct al Universului, oriunde în trecut sau în viitor. În acest fel este învinsă legea gravitației, curba spațiu-timp, de fapt dimensiunea a treia cu toate legile ei fizice. În momentul în care omul doreşte să devină din nou vizibil, să-şi înceteze drumul prin obstacolele materiale ori călătoria în spațiu - timp, nu are decât să înceapă să transforme energia Yin în energie de tip Yang, să decelereze viteza tahionică până sub viteza luminii şi să-şi reconstituie corpul. Aceasta este MerKaBa internă, sinonimă cu "laghima", forța centrifugală folosită de yoghinii indieni de care aceştia se folosesc pentru a levita. Pe principiul MerKaBa au fost construite vimanas-urile ramanilor şi vailixi-urile atlantizilor cu care aceştia au reuşit să călătorească în Cosmos.

Deci este foarte clar cam ce fel de cunoştințe aveau cei care au desenat cele două simboluri pe pereții templului dacic...

În plus, simbolul Yin - Yang ne mai spune ceva. După cum am văzut, acesta reprezintă centrul Căii Lactee care transmite spre Pământ informația codului genetic care determină toate formele de viață pe Pământ. Alte culturi grandioase (cum ar fi cea mayană şi chineză) au păstrat simbolul Yin - Yang încorporat în centrul octagonului, figura geometrică care are una dintre laturi "ocupată" de steaua Vega. Deoarece Vega a fost steaua spre care se îndrepta polul magnetic al Pământului acum 12.000 de ani, când a avut loc scufundarea continentului Atlantida şi în plus, datorită faptului că Vega a jucat un rol benefic aparte în evoluția speciei umane pe planeta Pământ, este logică concluzia că civilizația Carpato-Danubiană trebuie să fi avut cunoştințe înalte despre această stea.

Aş fi extraordinar de curioasă să aflu dacă în mitologia sau mistica dacilor, oriunde pe monumentele lăsate de aceştia, apare vreo denumire, un semn, un simbol, în sfârşit, orice fel de referire la această stea frumoasa din constelația Lyra, de asemeni dacă există vreo referire la grupul Pleiadelor. Aceste elemente în plus nu ar face decât să completeze teoria mea, conform căreia populația Carpato-Danubiană a fost o ramură descinsă direct din civilizația atlantidă, venită din Atlantis în Europa de Sud-Est cu mai bine de 12.000 de ani în urmă, cu scopul de a coloniza şi civiliza această parte a lumii.

ÎN LOC DE CONCLUZIE

Dacă mulți dintre români ar citi cam ceea ce se scrie despre ei şi istoria lor, ar rămâne cu gurile căscate sau ar cădea de-a dreptul trăsniți. Se spune însă că singurul motiv pentru care oamenii răi reuşesc să-şi ducă planurile la îndeplinire, este faptul că oamenii buni nu fac niciodată nimic ca să-i împiedice.

Cu siguranță că trebuie să existe în România oameni inteligenți, pregătiți, cu acces la arhive, documente şi informații care nu sunt la îndemâna oricui, cu alte cuvinte istorici şi minți rafinate care ar putea să scrie câteva lucrări ca un intelectual, nu ca un patruped scăpat de la grădina zoologică - lucrări de valoare care să fie publicate şi în afară, bine argumentate, fără trivialități sau excese sentimentale, lucrări care să inspire respect şi să poată rezista oricăror controverse ulterioare. Nu am înțeles niciodată de ce nimeni nu face lucrul acesta, nu am înțeles niciodată de ce există atâta nepăsare şi delăsare din partea celor care au competență, în timp ce mercenarii coalizează cu oponenții ideologici, contribuind la un fenomen de erodare înceată dar foarte sigură.

Pe de altă parte, este o ironie a soartei că oamenii care au cele mai bune intenții se lasă şi cel mai uşor cuprinşi de tendințe extremiste şi exaltare, fiind aidoma unor copii mari şi gălăgioşi. Ori "pentru țărişoara noastră scumpă" nu e un argument. Dacă la toate acestea se mai adaugă şi o doză de vanitate personală (care de obicei este mare), rezultatul e un produs vulnerabil, care nu poate aduce mari servicii interesului național. Şi astfel, cu mare dezolare... "cade" mai rău decât Troia, şi ultima variantă, în care cu singurii oameni cu care s-ar mai fi putut face ceva, până la urmă nu se mai face nimic. Este o mare tristețe că în ciuda oricăror eforturi, nu poate fi găsit cineva care să stea în două picioare şi conform zicalei americane, să "walk like a man". Şi uite aşa, ce bine era în Kalahari... De fapt, pe acest vid se şi mizează, nu-i aşa? Doar ştiți proverbul, când pisica nu-i acasă...

Vorbind de istorie, trebuie spus că în contextul acesteia mult mai rea şi mai dăunătoare decât crima este complicitatea. Dacă nu ar exista complicitate, crima nu ar putea avea loc. De fapt, cea mai mare racilă a istoriei nu sunt criminalii, ci complicii. Astfel, după ce că există atâtea categorii care devin complice prin indiferență şi tăcere (cei care ştiu cum stau lucrurile dar nu îşi bat capul să schimbe situația şi nu protestează niciodată indiferent dacă alții le transformă capul într-o groapă de gunoi şi dejecții), prin oportunism (cei care se folosesc de fondurile care eventual se mai alocă în România numai pentru a câştiga un capital politic efemer şi a-şi consolida poziția personală pentru a putea fura cât mai mult, ei şi toate neamurile lor, inclusiv pisica), mai există şi categoria celor care devin complice prin servitudine. Este vorba de lacheii care pentru o aşchie de ciolan 'zvârlită pe sub masă "mai închid şi ei ochii nițeluş" şi acceptă, de pe pozițiile pe care le au, să contribuie la publicarea în afară a unor adevărate gunoaie, a unor insulte la adresa României şi a poporului român, la adresa noastră, a tuturor - aruncând astfel, cu multă laşitate, o mână de paie la rugul pe care şi aşa sunt perpeliți şi apăsați de necazuri 23 de milioane de oameni.

Totuşi, există o întrebare care se pune lacheilor şi lacheilor lacheilor care îşi petrec toată viață cu crema de ghete şi cârpă de lustruit în mână, şi care îşi schimbă ideologiile adoptate de formă în funcție de cum bate vântul, jucând rând pe rând rolul

marilor stalinişti, marilor comunişti, marilor revoluționari, marilor democrați şi reformişti: până la urmă şi până la urmă, dacă tot contribuie la asemenea murdării, de ce se mai încurcă cu cifre mari ("prima mențiune a românilor apare în 1160 când valahii..."), când mai uşor de ținut minte sunt cifrele mici? N-o fi oare mai bine să scriem cu toții că românii a apărut şi ei acum vreo 200 de ani şi că tăblițele de la Tartaria e nişte plastografii pe care le-o fi scris ăia care era cu propaganda?...

Iar istoricilor bine intenționați care scriu pentru că "aşa au apucat" şi că "aşa s-a scris şi mai 'nainte", cu toată considerația ce le-o acord, nu pot decât să le spun că istoria nu e dogmă bisericească - "crede şi nu cerceta", ci istoria e ştiință - "cercetează şi demonstrează".

Sri Yantra Mantra

După ce v-am povestit ceea ce înseamnă, de unde vine şi ce demonstrează inscripția de la Şinca Veche (practic, este simbolul unei navete spațiale), gândiți-vă numai cam ce fel de minte, ce fel de abilități şi ce cunoştințe aveau cei care au desenat MerKaBa şi Yin - Yang / Hunab Ku (octagonul şi steaua Vega) pe pereții templului dacic de lângă Braşov... Înainte de a scrie orice, aduceți-vă aminte cine sunteți şi de unde veniți.

Experiența a confirmat faptul că de multe ori adevărul îl găseşti cu totul din întâmplare, acolo unde te aştepți mai puțin (parcă Fleming se aştepta să descopere penicilina într-o grămadă de mucegai...) şi că adesea ceea ce pare o elucubrație aberantă este de fapt până la urmă, purul şi singurul adevăr.

"Sunt mai multe lucruri în cer şi pe pământ, Horatio, decât ai visat tu vreodată în filozofia ta" - Hamlet, William Shakespeare

Intenționez ca într-o bună zi să public o lucrare pe piața americană în care să dezbat contribuția Carpato-Danubienilor şi a poporului român la patrimoniul culturii Universale. Dacă există persoane în România care au interesul să colaboreze şi să furnizeze informații din istoria românilor, le invit cu toată curtoazia să mă contacteze, să-mi scrie şi să-mi trimită materiale. Mă interesează în special calendarul dacic, monumentele, alfabetul, inscripțiile, simbolurile şi monedele dacice, tradițiile religioase

şi culturale, legende şi mituri, obiceiuri vestimentare şi culinare, etc. As fi curioasă să ştiu dacă există construcţii piramidale sau orice fel de obiecte piramidale lăsate de populaţia Carpato-Danubiană. Vreau să vă spun că există o ştiinţă aparte care studiază relaţia dintre unde şi materie, numită cimatică. Există un dispozitiv alcătuit dintr-un disc de metal acoperit cu un strat fin de nisip, numit tonoscop şi care transformă sunetul în imagine. Dacă cineva rosteşte "OM" de exemplu, imaginea redată de tonoscop este aceea a unui cerc cu multiple piramide în interiorul lui. Imaginea este aceeaşi cu centrul unei Mantra hinduse antice numita "Sri Yantra Mantra". Această Mantra era şi este folosită pentru a medita şi se spune că prin meditaţie poate fi vizualizat Soarele central, nevăzut altfel, în jurul căruia sistemul nostru solar călătoreşte în decursul Marelui An Cosmic care are durata de 25.920 de ani pământeni. Cu siguranţă că populaţia Carpato-Danubiană trebuie să fi avut cunoştinţe despre proprietăţile deosebite ale formelor piramidale şi alte lucruri legate de acestea.

Mă mai interesează sistemele de Astronomie - Astrologie, divinaţie şi geomancie ale dacilor. Cu siguranţă că aceştia trebuie să fi ştiut să "citească" curenţii telurici şi în funcţie de energia telurică, să descopere zăcăminte, să fie capabili să prezică anumite evenimente şi eventual, să le altereze desfăşurarea - ştiinţă extrem de interesantă practicată de mii de ani în China şi răspândită apoi în întregul Orient, cunoscută sub numele de Feng Shui.

O să vi se pară curios, însă aş dori să mai ştiu dacă există pe undeva referiri la înălţimea Zeului Zalmoxis, a altor Zei sau a populaţiei care a ocupat teritoriul respectiv cu mii de ani în urmă. Supoziţia mea este că aceştia trebuie să fi fost mult mai înalţi decât suntem noi astăzi, de cel puţin trei metri, as zice. Aş fi curioasă să ştiu dacă numele Pelegon vă spune ceva.

Aş vrea să mai ştiu de asemeni, care sunt cuvintele de origine dacă. Eu am găsit de exemplu că "rai", adică cer, provine din limba atlantidă în care însemna "prinţ". Acest termen a fost preluat de egipteni şi atribuit prinţului Soare Ra. Am mai găsit conecţii între cuvinte ale limbii române şi limba Naacal. De exemplu, în Naacal numele fostului continent Mu însemna de fapt "pământul-mamă", ori în anumite regiuni ale României (Oltenia de exemplu), la mama se spune mu-ma. Nu că aceste conecţii ar însemna mare lucru şi nici nu pot constitui un argument care să stea în picioare. Cum însă când ai de-a face cu trecutul, nu se ştie niciodată unde ajungi când începi să tragi de un fir...

Apropo de trasul firului din ghemul istoriei, v-aţi fi putut închipui de exemplu, că Greuceanu din poveştile lui Ispirescu, cel care "creştea într-un an cât alţii în zece", este acelaşi cu uriaşii despre care se povesteşte în Biblie, titanii din mitologia greacă şi care de fapt nu sunt altceva decât o altă rasă umană de natură extraterestră cu o altă garnitură cromozomială, înălţimea de zece metri, un alt nivel de conştiinţă şi altfel de capabilităţi mentale - mentionată în scrierile antice de către Plato, Arisophanes, descrisă

în Popol Vuh şi Cartea Dzyan din Tibet - care a populat planeta cu milioane de ani în urmă?...

Este complicat să vă explic acum pentru că această explicaţie nu face subiectul articolului de faţă, însă există un mod de a cerceta trecutul sau istoria numit reconstituire holografică a evenimentelor ori în conformitate cu terminologia Sanscrită, accesarea Recordului Akashic ("înscris" în centura Van Allen din jurul globului terestru). Pentru a accesa Recordul Akashic sau Memoria Universală trebuie să depăşeşti cele trei iluzii care definesc dimensiunea în care evoluăm la ora actuală: spaţiul, timpul şi noţiunea de "eu".

Dacă nu v-aţi născut clairvoyant, puteţi ajunge să cercetaţi aceste dimensiuni practicând yoga. În cazul în care există persoane care cred că acesta ar fi un subiect interesant, îmi pot scrie şi eventual, pot alcătui ulterior în limita timpului disponibil, o rubrică în care să explic tehnica prin care oricine poate să ajungă prin exerciţiu şi cu puţin noroc, să exploreze cu destulă acurateţe alte dimensiuni decât cele tridimensionale. Cei care ajung să stăpânească astfel de tehnici, dezvoltă aşa-numita "vedere la distanţă" care îi ajută "să vadă" oriunde în spaţiu şi în timp (trecut, viitor), în corpul uman, etc. Numai noi în îngustimea minţii noastre educată în acest sens, credem că acestea sunt fenomene "paranormale" sau că cei care "au har" sunt "aleşii Domnului".

De fapt şi de drept, în toate acestea nu este nimic paranormal, iar "aleşii Domnului" nu suntem numai unul sau altul, ci suntem toţi oamenii care trăim pe Pământ, indiferent ce credem şi în ce credem. Există o explicaţie ştiinţifică şi o bază anatomico-fiziologică dacă vreţi, care suportă toate aceste fenomene. Este vorba de câmpul electro-magnetic al omului şi de circularea acelei energii, prana, de care v-am vorbit mai înainte, între coccis - perineu (zona corespunzătoare la bărbaţi cu zona prostatei şi la femei cu zona Grafenberg) şi glanda pineală sau "al treilea ochi" din creier - fenomen pe care hinduşii şi yoghinii îl numesc "trezirea lui kundalini".

Prin intermediul accesării Recordului Akashic pot fi aflate lucruri care nu există în nici un fel de arhive, iar culmea este că foarte multe lucruri contrazic total ceea ce se găseşte scris în documente, arhive sau ceea ce ştim din cărţile de istorie. Recordul Akashic este un domeniu cu totul şi cu totul fascinant deoarece oferă răspunsuri la întrebări rămase fără răspuns, dezleagă mistere a căror dezlegare nu poate fi altfel găsită şi verifica o serie de fenomene. De exemplu, dacă vrei să studiezi gravitaţia, faci un milion de ecuaţii şi crezi că ai înţeles fenomenul. Nu vei înţelege însă ce înseamnă cu adevărat gravitaţia până când nu îţi cade un măr în cap.

Pe de altă parte însă, deoarece este duplicatul a tot ceea ce s-a întâmplat vreodată pe Pământ, Recordul Akashic este adesea o poveste urâtă şi tristă, cu multe crime şi amărăciune, în care cineva complotează totdeauna împotriva altcuiva.

Şi apropo de comploturi şi conspirații, ar fi interesant să auziți ce are de spus un om care a avut de-a face, să spunem, cu istoria României. Dacă te duci de la Sinaia spre Braşov, pe partea stângă a şoselei se face un drum pe care aproape că nici nu-l observi din cauza hățişului şi care urcă fără prea multe ocolişuri, aproape abrupt pe un munte acoperit de păduri. Sus, în mijlocul unei păduri există o poiană însorită şi în partea stângă a poienii, cu spatele spre pădure, este o casă care priveşte spre Est - Sud-Est. Totul pare destul de izolat. În această hologramă a trecutului, a apărut un om, care mi-a "spus" că acesta era locul unde îi plăcea cel mai mult să se ducă iarna. Într-adevăr peisajul era de iarnă, cu multa zăpadă, atât de însorit şi frumos că nu-ți mai venea să pleci de acolo. Lângă el a apărut o femeie, mai înaltă ca mine, lată în şolduri şi cu picioare groase, cu părul nevopsit şi ondulat până aproape de umeri, o femeie care părea destul de simplă, dar foarte liniştită. Omul mi-a spus că femeia era ardeleancă şi că este singura pe care a iubit-o vreodată şi singura care i-a dat linişte. Mi-a mai spus că a lăsat în urma o fată la care se gândeşte adesea, apoi a început "să vorbească" şi "a vorbit" timp de patru ore şi jumătate, explicând o mulțime de lucruri care aparent sunt şi vor rămâne pentru totdeauna de neînțeles. Din ce a povestit omul acela, a reieşit cât de adevărat e proverbul românesc "unde dai şi unde crapă", adică ce vrea să facă un om în viață lui şi ce iese. Ah, ce durere, ce durere să ajungi să înțelegi ce e de neînțeles... astfel încât ajungi uneori să te gândeşti că e mai bine să nu mai înțelegi niciodată nimic.

Într-o astfel de reconstituire holografică a istoriei sau accesare a Recordului Akashic, un mare voievod român care a domnit acum vreo 500 de ani, "a povestit" că mai toți domnitorii Țărilor Româneşti cunoşteau o "metodă de luptă" moştenită de la daci şi care în interpretarea mea, seamănă cu un gen de practică shamana. Domnitorul respectiv "a povestit" că înainte de luptă (este vorba de bătăliile care erau planificate a avea loc în păduri din motive strategico-militare), erau trimise femei cu oale cu apă în pădure pentru a executa un fel de ritual, invocând spiritele naturii şi cerându-le ajutorul în scopul derutării şi înfrângerii inamicului. O astfel de metodă prin care omul fraterniza cu natura, a mai spus marele domnitor, a fost folosită înaintea unor lupte pe care el însuşi le-a dat pe viață şi pe moarte în pădurile care înconjurau Vasluiul ca o potcoavă şi care erau în vremea aceea mult mai mari şi mai întinse decât sunt acum. Metoda respectivă s-a pierdut şi nu se mai ştie nimic despre ea în ziua de astăzi, dar există încă păduri în România care au rămas de sute de ani sub influența acestor practici de tip shaman şi în care au loc fenomene ciudate, din nou... aparent de neînțeles.

Aşadar, prin coroborarea extraordinar de interesantelor informații pe care eu personal le-am obținut sau le pot obține oricând din Recordul Akashic (şi care dezleagă multe din misterele trecutului, explicând ceea ce astăzi pare de neînțeles) cu cele istorice locale şi cele din istoria şi cultura altor popoare, se poate creiona oricând un profil cultural al locuitorilor zonei Carpato-Dunărene şi al poporului român care au o tradiție multi-milenară şi nu sunt pripăşiți prin România din greşeală - aşa cum încearcă să sugereze sau să le atribuie o altă identitate unii şi alții.

Cu mulțumiri speciale grup Amon şi omni-potenților maşteri B. pentru cel puțin unsprezece ani îndelungați de trudă, migală, dragoste, protecție, nenumărate revelații şi neprețuite daruri - C.N.S.